

A. B. STRIMAITIS,
SEKRETORIUS S. L. A.
307 W. 30th ST., NEW YORK, N. Y.,

TEVYNĖ

ORGANAS SUSIVIENYJIMO LIETUVIŲ AMERIKOJE.

Nr. 27. Boston, Mass., Antradienis 5 d. Liepos (July), 1910 m. M. III.
Entered as second-class matter January 28, 1908, at the post office at Boston, Mass., under the Act of Congress of March 3, 1879.

THE LITHUANIAN WEEKLY "TEVYNĖ"

Published every Week by Lithuanian Alliance of America

YEARLY SUBSCRIPTION RATES:

For members of Lithuanian Alliance of America in the United States 50 c.
For non members, in the United States..... \$1.25.
For members of Lithuanian Alliance of America to Foreign Countries \$1.00.
For non members to Foreign Countries..... \$1.75

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

All communications should be addressed:

"TEVYNĖ" 318 W. Broadway, SOUTH BOSTON, MASS.

SAVAITRAŠTIS "TĒVYNĒ"

Išcina kas Antradienis (Utarņykas) South Boston'e, Mass.

PRENUMERATA METUI:

Susivienyimo Lietuvių Amerikoje sąnariams Suvienytose Valst. 50 c.
Ne sąnariams Suvienytose Valstijose..... \$1.25
Susivienyimo Lietuvių Amerikoje sąnariams kitose viešpatystėse..... \$1.00.
Ne sąnariams kitose viešpatystėse..... \$1.75

APGARSINIMU KAINOS ANT UŽKLAUSIMO.

Kreipiantis su visokiais reikalais adresuokite:

"TEVYNĖ" 318 W. Broadway, SOUTH BOSTON, MASS.

Atmintis SLA. Jubilėjaus.

Rengėjai XXV seimo SLA. Chicagoje, davėme padirbdinti medallikus atminčiai 25 metų jubilėjaus SLA. egzistavimo. Kadangi daugeliui lietuvių yra malonu turėti tokis ženklas, ypatingai SLA. nariams, užtai mes nutarėme apskelbt dėl visų žinios, jog dar minėtų medalikų (su spalva užpaļ) turime ir kas nori gali juos gauti pagal žemiaus padėtą adresą.

Medalika yra auksuoti, 1½ colio apskritus, su lietuvišku herbu (kurį nupiešė specialiai dėl XXV seimo gabus jaunas artistas-tepliorius Jonas Šileika), aplink atsakantis parašas. Kaina su pasiuntimu 25c.

Pakabai (Fobs) prie laikrodėlio su dirželiu tokius dabar daugumas nešioja, kaina 50c.

Perkanti pavieniais iš kitų miestų gali pačto markemis 2 centinimis mokesčių prisiųsti.

Perkupčiai, agentai ir kuopų viršininkai, kurie tokių atminties ženklų gali daugelį išparduoti, tegul prisiunčią \$5.00 tai gaus už \$10.00 vertės, pažymint kiek medalių ir kiek pakabų. Mes išto biznio nedarome, tik nors kiek pridengti paneštas lėšas.

KOMITETAS.

Adresas: I. S. V tkus, 1522 W. Adams st., Chicago, Ill.

Didžiausias Lietuviškoje Kalboje Kataliogas

Drapanų, Aprėdalu, Laikrodžių, Laikrodėlių, Lenciugėlių, Žiedų, Spilkų, Armonikų, Koncertinių, Skripkų, Klernetų, Triubų, Šnekamų mašinų, Pijanų, Vargonų, Siuvamų mašinų, Žiuronų, Britvų ir šimtų visokių kitų reikalingų ir naudingų daiktų dabar tik išėjo iš spaudos. Prisiųsk 10c. markę uždengimui pačto kaštų ir mes jį prisiųsime Tamstai dykai. Adresuok mum šiteip: (28)

The Bridgeport Clothing Co.
3248 So. Halsted St. Chicago, Ill.

J. Skritulskas,

NOTARIJUS IR AGENTAS

Užlaikau geriausius gėrymus ir cigarus. Parduodu laivakortes ant visų linijų, kur tik kuris norės ir ant geriausių ir greičiausių laivų. Siunčiu pinigus į visas dalis svieto greitai ir pigiai. Išmainau visokių žemių pinigus ant amerikoniškų. Darau doviernastis, pavedimus dalių ir atlieku visokius reikalus su Maskolijos valdžia. Užlaikau svetainę mitingams ir veseiloms. Iš tolesnių miestų meldžiu atsišaukti per laiškus ant žemiaus paduoto adreso:

John Skritulskas

26 Broad St. New Britain, Conn.

Telephone No. 550.

LIETUVIŲ UŽEIGA PAS P. CZAPLIKA

Užlaiko puikiausius gėrymus, alus, ėlius, visada švieži, vynai ir visokie likerai geriausi. Visokius gėrymus veseiloms, krikštynoms ir šiaip baliams, siunčiame į namus. Visada gerai.

117, 119 & 121 A St. So. Boston, Mass.

Telefonas Yards 3162

DR. A. L. GRAIČUNAS

Pasekmingai gydau visokias ligas vyrų, moterų ir vaikų, neaplenkiu ir paslaptinių. Atsišaukiantiems iš kitur suteiklu sąžiningus patarimus per laiškus.

3312 So. Halsted St., Chicago Ill.

Reikalauja Vyrų ir merginų prie darbo. Dasižinok pas:
SWEDISH EMPLOYMENT OFFICE
 30 Temple Street, Hartford, Conn. (27)

Susiv. Liet. Amer. Centro Valdyba.

PIRMININKAS:

M. J. Damijonaitis,
 812 — 33-rd St., Chicago, Ill.

PADĖJĖJAS:

F. Živatkauskas,
 110 W. Market St., Scranton, Pa.

SEKRETORIUS:

J. Žemantauskas,
 39 W. Porter St., Waterbury, Conn.

IŽDININKAS:

J. Skritulskas,
 26 Broad St., New Britain, Conn.

IŽDO GLOBĖJAI:

T. Paukštis,
 123 N. Main St., Pittston, Pa.
 P. W. Birštonas,
 Oak St., Shenandoah, Pa.

LITERATIŠKAS KOMITETAS:

L. Šernas,
 3252 S. Halsted St. Chicago, Ill.
 B. K. Balevičia,
 913 — 32-nd St., Chicago, Ill.
 P. Mikolainis,
 Box 62, New York, N. Y.

KNYGIUS ir "TEVYNES" ADMINISTRAT.

S. Astramskas,
 318 W. Broadway, So. Boston, Mass.

MOKINKIMES PATYS

Gramatika angliškos kalbos mokintis be mokiniojo \$1.00
 (apdaryta)
Vaikų Draugas arba kaip mokintis skaityt ir rašyt 15 c
 be mokiniojo
Aritmetika mokintis rokundų be mokiniojo su paveiks- 35 c
 lais (apdaryta)
Naujas Budas mokintis rašyt be mokiniojo 10 c
 Pinigus siųskit per Money Order po šiuo adresu:
P. MIKOLAINIS Box 62. NEW YORK CITY.

Dr. A. Šliupite - Jankauckienė

Gydo visokias ligas moteriu, vaiku ir vyrų.

265 Berry Street, BROOKLYN, N. Y.
 (tarpe Grand St. ir So. 1-st St.)

VALANDOS: nuo 8—10 ryte; nuo 2—3 po piet; nuo 7—9 vakare.
 TELEPHONAS GREENPOINT 8.

Jurgis Stanaitis

Vienintelis lietuvis PHOTOGRAFA S. Boston'e

kurs artistiskai atlieka darbą, padarydamas paveikslus kaip grupų, taip ir pavienių ypatų. Lietuviai! Atminkite, jog su reikalais visuomet reikia kreiptis prie savojo po šiuo adresu:

453 A W. Broadway, So. Boston, Mass.

Telephone 762 So. Boston.

DR. F. MATULAITIS

Ofiso valandos:

Nuo 8 iki 10 val. ryte; Nuo 7 iki 9 vakare.
495 Broadway, - - So. Boston, Mass.

"BIRUTE"

Lietuviškas laikraštis leidžiamas lietuvių naudai. Eina kas šešios savaitės, iš Tilžės, Prūsijos Lietuvoje. Leidžia plačiai žinomas veikėjas Prūsijos Lietuvoje. **Jonas Vanagaitis.**

Yra tai vienatinis laikraštis, pašastas lietuvių tautiškiems reikalams. Todėl, kam yra miela ir brangi Tėvynė, kiekvienas privalo šitą laikraštį "Birute" užsirašyti. **Metinė prenumerata 50 centų, vienas numeris 7 centai.** Užsirašyt metam ir nusipirkt pavieniais numeriais, galima pas leidėją:

JONAS VANAGAITIS,
Hohe Strassen 81, TILSIT, Germany.

Amerikoje galima užsirašyt metams ir pavieniais numeriais nusipirkti "Tėvynės" redakcijoje:

"Tėvynės" Redakcija,
318 W. Broadway, South Boston, Mass.

Teipgi pas agentus: J. Dagis, 3252 S. Halsted st., Chicago, Ill. J. J. Trečiokas, 898 Bank st., Waterbury, Conn., J. Kovas, 11 James st., Waterbury, Conn., A. Rimkevičius, 120 Grand st., Brooklyn NY. J. Ramonaitis, 1528 Meylert ave., Scranton, Pa. Teipgi tose pat vietose galima gaut pavieniais numeriais pirkt ir metams užsirašyti lietuviškai-tautišką laikraštį, vokiškoj kalboj spaudinamą lotynų raidėmis **"Allgemeine Litauische Rundschau"**, kurs kainuoja metams \$2 pavienis numeris 20 centų.

"BIRUTE" spaudinama pusiau gotų, pusiau lotynų raidėmis. Pinigus galite siųst Money Orderiais, pašto markėmis ar registruotuose laiškuose.

"TEVYNES" SPAUSTUVE

Spaudina knygas, konstitucijas, plakatus, cirkuliorius, visokias kvitas, laiškams ofišas, kopertus, tikietus, vizit-kortes ir tt.

"Tėvynės" spaustuvė įrengta pagal naujausią sistemą, su gražioms raidėms ir geroms mašinoms, teip kad gali atlikti visokius spaudos darbus gerai, greitai ir nebrangiai.

Susiv. L. A. kuopos ir Draugystės, turėdamos kokius reikalus dėl spaudos, visados kviečiami kreiptis į S. L. A. spaustuvę, nes čia darbas bus atliktas į laiką.

Spaustuvė vakarais yra atidara nuo 7 iki 9 val. p. m. Iš kitų miestų laiškų kreipentės adresuokite:

"TEVYNES" administracija,
318 W. Broadway, So. BOSTON, MASS.

Redakcijos ir administracijos
 Telephonas: So. Boston 89, ring-1.

Liepa.

Tautiškos šventės arba paminėjimo
dienos lietuvių istorijoje.

- 2, 1378 Lietuviai užpuolė Sandomyrių.
- 5, 1264 Lenkai išteriojo lietuvių kaimynus-Jatvius.
- 6, 1337 LDK. Gediminas žuvo karėje ties Bajarburgu.
- 11, 1572 Numirė DLK. Sigismuntas.
- 12, 1262 Žemaičiai pergalėjo švedus.
- 13, 1377 Numirė DLK. Algirdas.
- 14, 1268 Žemaičiai pergalėjo vokiečius ties Durbike.
- 15, 1410 **Lietuviai pergalėjo kryževius ties Žalgi-riu.**
- 16, 1378 Jagėla nuskandino Birutę, Lietuvos kuni-
gaikštienę.
- 17, 1710 Lietuviai pergalėjo kryževius ties Varniais.
- 18, 1431 Lietuviai pergalėjo lenkus ties Lucku.
- 21, 1868 Rusijos valdžia uždengė progimnazije Tel-
šiuose.
- 23, 1241 Popiežius Grig. IX sudraudė kryževius
nuo teriojimo Žemaitijos.
- 24, 1198 Žemaičiai išmušė 11,000 vokiečių ties Dau-
guva.
- 28, 1414 Numirė paskutinis Kriviu-Krivaitis Gintau-
tas.
- 29, 1251 Klaipėdoj tapo įkurta pirmutinė Lietuvoj
katedra.
- 30, 1292 Kryževiai sugriovė žemaičių žinyčią Ker-
navoje.

Pazvalga.

Broliai Amerikiečiai! Juodi, tamsūs debesiai ap-
supo iš visų pusių mūsų Tėvynę-Lietuvą. Iš šiau-
rės gula ant mūsų rusai, iš vakarų — vokiečiai, iš
pietų — lenkai. Jie nori išplėsti didžiausią mūsų tur-
tą — žemę. Tą žemę, kurios kiekviena pėda yra ap-
laistyta krauju ir prakaitu mūsų bočių, probočių.

Jau tūkstančiai dešimtinių mūsų šventos žemelės
pateko į burlokų, kacapų rankas, jau šimtai rusiškų
šeimynų atsidangino Lietuvoje. Vokiečiai, jau iš se-
no pildydami Bismarko įsakymą *Drang nach Os-
ten!*, išlėto, be trukšmo varė savo kolonizaciją Lie-
tuvoje per eilę metų, ir mes tik dabar apsižiūrėjom,
kad tuluose valsčiuose Suvalkų gub. vokiečių kolio-
nistų jau diduma, jau jie užrėkia kai-kur valsčių su-
eigose lietuvius (žiur. "Lietuv. Žin." No. 37). To
ko neįstengė kadaisiai atsiekti kryževiai kardū, ši-
dien atsieikia vylium Bismarkio pasekėjai.

Negana to, mūsų "broliai" lenkai, matydami mus
pavojuje esant, šoko mus "gelbėti"; jie įsteigė Varša-
voj kompaniją "Klobski et Co.", kuri superka Lietu-
voj dvarus ir parceliuodama dalina ne lietuviams
(kaip galima būtų tikėtis nuo "brolių"), — bet par-
trauktiems iš Lenkijos mozūrams.

Besivaržant mūsų kaimynams už Lietuvos žemę,
bežemis ir mažžemis Lietuvos valstietis žiūri su šird-
gėla ir pavydu į burloką, vokiečių ir lenką, — jam gim-
toji žemė *užgintas vaisius*, nėra kam juomi pasirū-
pinti, nėra kam padėti jam tą žemę įgyti. Nedyvai,
kad jisai pats sau be pagalbos paliktas, mato iki šiol
vienintėlę pagelbą iševystėje. Apleisdamas tėvynę,
jis tuom tik palengvina darbą mūsų priešams, kurie
užplaukdami mūsų šalį iš visų pusių, suskaldys Lie-
tuvą, ištautins lietuvių likučius, ir tuomet bus po
Lietuvai.

Žiauru! Šiurpuliai ima manant apie tai!...

Ant mūsų tėvynės kybo *mirties kardas*. Ši-
dien grasinantis mūsų tautai pavojus yra didesnis,
negu pirm 40 metų, kuomet žiaurioji rusų valdžia bu-
vo uždraudusi mums spaudą, kuomet norėjo išplėsti
mums kalbą... Kuomi taps tauta netekusi teritorijos
(žemės)?

Tauta be teritorijos, tai medis su pakirstomi šak-
nimis. Toksai medis turi vėliau ar ankščiau išdžiūti.

Aišku, pavojus grasinantis mūsų tėvynei didis,
labai didis. Idant prašalinti tą pavojų, idant išskai-
dyti tuos tamsius debesis, kurie apgulė Lietuvą, turi-
me sukcentruoti visas jėgas, turime stoti visi į eilę
be skirtumo pažiūrų nuo kairės iki dešinės. Tokiose
kritiškose valandose turi nutilt savitarpiniai partijų
ginčai. Visų pastangos turi būti atkreiptos prie vie-
no siekio — *nešimo staigos pagalbos mirtim užgra-
sintai tėvynei*.

Broliai Amerikiečiai! Turime ištiesti pagalbos
ranką mūsų tėvams, broliams, seserims likusiems
anapus vandenyno, mes nedaleisime burlokui, mozū-
rui ar vokiečiui išvaryti mūsų tėvus, brolius, seseris
iš Lietuvos pastogės. Mes ištiesime pagalbos ranką
tiems tėvynainiams, kurie jau telkiasi į krūvą, idant
gelbėti žūvančią tėvynę.

Broliai Amerikiečiai, nemanykite, kad aš raginu
jus dėti aukas, *ne*, šiuom žyg aukos nereikalingos....
Mums reikalinga akcijnė bendrovė (kompanija), ku-
ri užsiimtų dvarų Lietuvoje supirkimu ir jų lietuvių
tarpe paskirstymu. Toji bendrovė turi būti paremta
ant grynai finansinių, o ne ant filantropijos pamatų.
Toji bendrovė galės duoti savo dalininkams daug di-
desnį dividendą (pelną), negu kad šiandien jie turėtų
talpindami savo pinigus vietinėse kitataučių įstaigose
(smulkmeniškai išrodysiu tą kiek vėliau).

Taigi, negaišiuodami imkimės darbo. Teoretiskai
tas klausimas jau baigiamas svarstyti. Netrukus bus
apskelbti laikraščiuose projektuojami bendrovės įsta-
tai.

Gerbiamoji visuomenė teiks atsiliepti *kur ir ka-
da* galima bus sušaukti minėtos bendrovės įsteigėjų
susirinkimą.

J. Gabrys,

2509 Indiana Av., Chicago, Ill.

Kas lietuvius iš tėvynės varo.

(Iš "Vilties")

Dar dažniau atsitinka, kad brolis-šeimyninkas, nieko nesutaupęs, nė pats negali atsiskirti, nė kitų atskirti, išmokėti. Tada dalijasi žeme — skaldosi.

Mums čia ypatingai rūpėjo pažymėt tie atsitikimai, kada vyresnis, vedęs ir vikuotas, brolis kitiems neduoda nė kraičio, nė žemės neatskelia, bet gyvena drauge, neleidamas tečiau kitiems vesti ir antrą šeimyną tame pat bute sudaryti. Tokie nevedę broliai paprastai visų vadinami "dėdėmis", kaip juos prameina vedusio brolio vaikai.

"Dėdžių" yra dvi rūšis. Į vieną priskaitoma jaunesnieji už šeimyninką broliai, priverstinai pasilieka gimtinėje, bet iki tam laikui, kada galės atsiskirti nuo padidėjusios šeimynos. Ir jie atsiskiria anksčiau ar vėliau. Reikia jieškoti labai ramių žmonių, kurie visoko mokėtų išsizadėti ir žmonos ir savistovybės — vaikais apsunkinto brolio naudai. Į antrą priskaitomi vyresnieji už šeimyninką broliai, kurie nors jiems priderėjo tapti šeimyninkais, per savo "netikumą", nepsukrumą arba per nepalankumą vest-gera valia užleidžia savo tiesas antrajam iš eilės broliui. Šie amžinai pasilieka tėviškėje; jiems visų duodamas "dėdės" vardas ingija ypatingą, kaip kad paniekinimo prasmę, labai dažnai visai neteisingai.

Ir gera valia "užpečkin" pasitraukę "dėdės", ir priverstinai antron eilėn atstumtieji, tampa juodanugariais tiesiojoje to žodžio prasmėje, nelyginant, darbiniais arkliais, ar ariamaisiais jaučiais. Jie atstoja samdinius bernus, dirba pačius sunkiuosius darbus: aria, akėja, mėžinį veža, kulia, mina, braukia, liubiasi, miškan važiuoja. Šeimyninkas tik namų darbų žiūri ir turgun važinėja. Vis dėlto "dėdėms" ir blogasis kąsnelis, ir naginės, ir pašukiniai marškiniai, ir storosios kelinės, ir tie patys rečiau teišskalbiami "marčių" — brolienų-šeimyninkių. Brolis-šeimyninkas jiems tepasiūdiną kasdieninius ir išieiginius vasariškus ir žiemiškus drabužius iš tos medžiagos, kurią namie pasitiekia — iš kailių ir vlnų. Ko reikia "iš kromo", tą jau turi patys iš savęs ingyti: kepurę, batus, plonesnius marškinius (ką besakyt apie kamašus ir prosuotas apykaklėles!), tabaką, šnapsą... (kas gi ir be jų apsieina?), atlikt svotijas, kūmystes, ir tt. Visam tam šeimyninkas gyvais pinigais nieko neduoda, tik sėja "bandą", žemaitiškai — pasėlį, kartais leidžia gabalėlį svetimos žemės pasisamdyt ir savo sėkla apsisėti, padėdamas tais pačiais gyvuliais ir darbininkais nudirbti. Jei užderėjo — "dėdė" turi savo reikalams 20-30 rub.; jei ne — tai turi visus metus tentinties kokia dešimčia rublių. "Dėdžių" padėjimas tokiu būdu kur-kas blogesnis už paprastų bernų-samdininkų padėjimą, nes šieji matams gauna maž-maž 40 rub. gyvais pinigais, viską kitą lygiai su "dėdėmis" turėdami.

Tikrai tai skurdus gyvenimas, tuomet teprikenčiamas, kuomet "dėdė" teip apsileidžia, teip susiaurina savo reikalavimus, kad nieko daugiau nebeišma-

no geist, kaip tik nuo alkio ir šalčio apsiginti. Šiais betgi laikais tokie ramūs kentėtojai "dėdės" jau pasidarė didelė retenybė. Pakęs metus, antrus, ir pradeda neberimti. "Ką-gi, sako: dirbi žmogus pikčiau berno, o nė šiai dienai, nė rytojui neturi. Šeimyninkas-brolis bernui užmoka, nes jis — "svetimas", mums nieko neduoda, nes męs — "saviškiai". Neteisinga." Ir darosi dešimtininku, atsiskeldamas nuo bendro ūkio kąsnelį žemės, jei užsimeta vesti; arba, jei nenori ūkio naikinti, gailėdamiesi brolio vaikų, tepareikalauja važiuojamųjų pinigų ir dumia į tolimus miestus ir kraštus, kur daugiau gyvų pinigų. Mūsų išivija daugiausia iš tų "dėdžių" susidaro.

Matydamas ar girdėdamas tokius nenormalinius mūsų šeimynų santykius, stingi žmogus drąsos stabdyti, atkalbinėti nuo jieškojimo geresnės buities, kad apsiveltų ir visą amžių pasiliktų dirbamuoju jaučiu. Tiesa, tos "geresnės buities" iš šimto išivijų devyniosdešimtys nerąs. Bet ką tai pridės ir aiškinus, ir įkalbinėjus, kad padidėję laiko reikalavimai stipriau už tave prirodinėja ir varo iš tėviškes ir net iš tėvynės? Žodžiai čia nieko negelbės. Reikia kito ko.

3. "Pačių nerangumas".

Ponai "amerikonai", visi mūsų "dėdės" ir "tetulės", apie kuriuos leiskite man pasakyt jums vieną negražią pasaką.

Viename Lietuvos kieme buvo gana vištų. Vienas gaspadinė lesino grynais miežiais, kitoms nieko neduodavo; pirmasias laikė uždariusi, antrosios šliaužiojo po kiemą, po veją. Grūdais lesinamosios iš pradžių kasdieną dėjo kiaušinius, bet neilgam: nutukusios, veikiai sudribo ir išdvėsė; beliko viena, ir ta apakusi, vien mindžiojo miežius, nebepalesdama. Liuososios gi, nors buvo liesos, nors tedėjo kasantra diena, užtat buvo sveikos ir dėslios veik per visus metus. Jos nemaž nesiskundė, kad joms niekas miežių nepaberia. Tiesa, gardųs jie ir lengva prilesti. Bet neskrisi gi į Amerikos dausas, kad čia jų nėra? Nėra — apseisime ir be to! Rūpestingos vištelės trusiatursinėja visą mielą dienele; karkia-sielojasi, akylai išžiūrinėdamos visus pašalėlius, visus mažmožėlius, benėra kur kitų nepasergėtos naudos. Ir randa: čia kirmėlaitę, čia vabalėlį, čia trupinėlį, čia pabirą, pakritą; užkanda dar minkštų lapu; viską apiberia iš smėlių parankiotais kalkiais — ir vakaro susilaukusios eina ant laktos tūpt, pilnai patenkinta ir savo kiemu, ir gyvenimu. Tai ir viskas.

Kur gi čia pasakos negražumas? O gi štai kur. Atsiprašant rūpestingųjų mūsų gaspadinių, jos labai panašios į anasias sielavartingąsias vištelias; o atsiprašant vištų, jųs, mūsų "dėdės" ir "tetulės" esate panašūs į aną akląją vištą.

Nejaugi? Žiūrėkime!

Akla višta ir padėto lesalo nemato, o akyloji ir nepadėta randa. Teip ir jųs, dėdės, bėgate iš tėvynės svetur, kad jums niekas aukso po kojų neberia. Bet ką tai jums pridės? Aklomis vištomis būdami, gal ir jį sumindžiotumete, o kad būtumete tokie akylai ir teip rūpestingi, kai sveikosios ir neišlepintos viš-

tos, tai ir čia atrastumete visa tai, ko svetur jieškote padidėjusiems savo reikalams patenkinti.

Vištomis pasivertę, patursinėkime po Lietuvą ir apsidairykime, argi jau niekuo nėra pasinaudot šioje visų apleidžiamojėje šalyje?

Štai pusė milijono žydų minta Lietuvos žemėje. Prekyba, miškai, malūnų nuomavimas, tarpininkavimai, smulkių prekių nešiojimas, amatai. Jei Lietuva tokie niekai, kodėl jie neišsikelia į pačius turtinguosius Vokiečių ar Francūzų kraštus? Pasiūlykite, pažiūrėsite, ką atsakys. Lietuva jiems rinktinė žemė.

Štai nuo-pat Uralo, iš-uz 3,000 varstų, eina Lietuvon rusai: perka kiaules, žąsis, dirba kailius, kani-volauja, lenkia lankus iš mūsų medžių, rimoriauja, sodnus nuomoja, vuogas brendina, ravus kasa, dailydėmis vaikščioja, lentas pjauja, miškus žydams kerta, degutą, potašių varo iš kanapių ir sėmenų aliejų sunkia.

Štai iš vasarių vėl nuo tūkstančio ar pusantro varstų, nuo Tatrų ir Karpatų kalnų ateina vengrų slovakai su pirkiniais, drožiniais, vytelių ir vielų darbais. Važiuoja geru arkliu, turi tarną.

Štai latviai su keliatu šimtų rublių pagrobia dvarelius, kurių savininkai inbrido į skolas. Moka jiems dideliausias nuomas ir patįs lobsta. Kiti mums bažnyčias stato, žemę matuoja.

Štai visa, ką tik matome mūsų jomarkuose: pavalgą, gėrimus, pakinklus, namų rakandus, apdarus, naujus ir senus, žaislus ir begales kitų mažmožių, kas patiekia ir pelną ima? Tik ne lietuviai.

Štai siuvėjų ir kurpių turime su buteliu prašyti, kad ateitų. Štai pradėjus geležį ūkije vartoti, kuone kiekviename trečiame sodžiuje praverstų kalvis. Bet ir visai nėra. Briką apkaustant, lauk metus, arklį pasekt tegali antrą dieną, sukrypusį plūgą pataisys už sanvaitės.

Kas tai mala — ne lietuvis; kas milą velia — tik ne lietuvis; kas tavo puikius milelius, čerkazus "grump-liuoja" — niekas. Atsirado už Rokiškio latvis, įtaisė fabrikėlį su 16 darbininkų ir darbo negali apgalėti.

Nėra fabrikų. O teip lengva būtų bent verpyklą įsteigti. Už 30,000 markių turi verpimo mašinas, kuriomis kelias gubernijas galėtumei siūlais aprūpinti.

Linų yra, odų yra, medžių yra, kalkių yra, gipso yra. Visoko užtektų fabrikams. Tik nėra apskurumo, nėra inicijativos, mokėjimo ką nors naujo pradėti.

Jei ko griebiamės, tai, kaip avįs, ką kiti jau yra padarę. Ir griebiamės toje pačioje vietoje, kad tik pradėtojai pakenkus ir pačiam su lazda išėiti. Aklos vištos ir avinai esame. Sau, savo sumaningumui rašykimės ubagystės paliūdyjimus, o ne savo tėvynei. Jei mūsų žemė išmaitina žmones, tai kiti pašaliniai dalykai gali antrą tiek netik išmaitinti, bet ir geroką turtą duot be jokių Amerikų. Tik dairykimės, jieškokime, neniekinkime tų mažųjų užsiėmimų, kurių mielu noru griebiasi ir jieško čia, už daugelio šimtų varstų. Ne akilai vištai gana maisto mūsų tėvyneje.

Visi nesumaningi ir tinginiai teip šmeizia savo kraštą. O kiekvienas kraštas turi gana savo turtų.

Tik norėk pajieškoti. Italai apleidžia žemišką savo rojų-tėvynę, paplūdusią jūriose, apaugusią aukso sveriamais vasarių krašto vaisiais. Rusai apleido Aliaską, o ten amerikiečiai atrado Klondiką, tiek aukso, kiek niekur. Sachalinas rusams nieko neduodavo, o dabar Japonams duoda pačių brangiųjų, juodųjų perlų ir žuvies tiek, kad milijonas žmonių minta ir savo žemę tręšia. Tokie pat nežina, ką turi, yra ir lietuviai, tie žemės sliškai. Kad bent svetimi kraštai mus įmitrintų. Bet kur tau! Mitrųs pasidarome, kai mus varo ir pridaboja. Bet ligi tik sugrįžtame tėvynėn, vėl sliškais pavirstame. Jei nepradėsime judėti ir galvų laužyti — pražudysime tėvynę, pavergs mus minios atėjūnų....

Kn. J. Tumas.

Šelpkime mokslaeivius!

Šian ir ten pasirodo yvairūs patarimai bei nurodymai, kaip sušelp neturtėlius mokslaeivius. Vieni šaukia mūsų brolius ir seseles prie viešų aukų, antri prie įnešimų tam tikros pinigų sumos į tam tikslui sutvertas draugijas, o treči, rodosi prie nuosėkliausio būdo, t. y. susitart keliatui žmonių, sumest nors po keliatą desėtkų dolerių ir tokiu būdu apmokėti neturtingojo mokslaeivio lėšas.

Rodosi dar praeituose metuose p. Šeštokas rašė "Vienybėje Lietuvininkų" ir "Tėvynėje" (nepamenu numerių), jog susimetę į mažą būrelį keliolika ypatų, galėtų išleisti mokslan vieną ar du mokslaeiviu, nejudami nė jokių sunkenybių iš medegiškos pusės, vienok ant to balso beveik niekas neatsiliepė. Matyti, jog lietuviška visuomenė, nors ji jau prijaučia šiek tiek savo tautai, nors stengiasi pamažu šviesties, bet tvirčiausią pamatą, kuris tik vienintėlis gali ištraukti mūsų brolius ir seseles iš tamsybės — užmiršta, apleidžia.... Tvirčiausiu apšvietos pamatu aš čia pavadinu mūsų jaunuomenę einančią augštesnius mokslus. Anaipol nesakau tą jaunuomenę, kuri eina mokslus tik dėlto, kad vėliau, t. y. pabaigus pageidaujamą mokslo šaką, turėt sau puikų šiltą gyvenimą; tyčioties iš bemokslų žmonių, juodų darbininkų, etc., bet sakau tą, kuris dar būdamas mokykloje jau stengiasi kuo norint pasitarnaut savo tautai, savo broliams ir sesutėms, žodžiu sakant, stengiasi raštu ar tai gyvu žodžiu parodyt žmonėms tą, ką jie būdami bemoksliais nesupranta arba nepažįsta kas yra geras, o kas blogas. Žinoma, tarp mūsų mokslaeivių retai tokie randasi ir jeigu randasi, tai tik mažuma. Gal aš nežinau ypatiška ar viešai tokius iš tarpo neturtingųjų mokslaeivius, kurie rūpinasi daugiau savo ypatos bei "aš" reikalais, negu visuomenės, visgi čia paimdamas pavyzdžio dėlei vieną neturtingą mokslaeivį, nesitikiu apsirikti, kadangi aš širdingai kviečiu milaširdinguosius žmones, jei kurie žinote gerai kokį neturtingą mokslaeivį, tad parašykite viešai apie jo gerus norus bei darbus, prisizadėkite juos (mokslaeivius) šelpiti, o tada, beabejonės, ir kiti prisidės su

aukomis. Nė nepasijusime, broliai ir sesutės, kaip be jokio vargo sušelpime net kelis desėtkus neturtėlių mokslaeivių, trokštančių dirbt savo tautos ir su sykiu visų žmonių labui. Atminkime brangieji ir brangiosios, jog mēs visi esame vienos tautos, t. y. motinos sūnūs ir dukrelės, todėli ir yra mūsų didžiausia pareiga mylėtis vienas kitą, kaip brolis broli, sesutė sesutę, o tik tada visi mēs būsime aprūpinti: nesiras mūsų tarpe badaujanti mokslaeiviai, besikan-kinanti jaunikaičiai, badaujanti ir džiovos kankinami raštininkai, bet visi bus aprūpinti, visiems bus skirta laimė. Dar kartą sakau: neleiskime savo atliekamų centų veltui, kartais net ant kenksmingų mūsų sveikatai ir dorai reikalų, bet spieskimės į būrelius, sumeskime po keliatą dolerių, pasirinkime vertus pašelpos mokslaeivius ir tada šelpkime, auklėkime tuos žiedus mūsų tautos. Bus darbas lengvas, bet vaisingas.

Aš, kaip pirmutinis, ką noriu paremt augščiaus minėtą sušelpimo neturtėlių mokslaeivių būdą, atsi- liepiu į visuomenę, jog noriai skolinčiau 50 dolerių ant metų man gerai žinomam mokslaeiviui, jeigu ir daugiau atsirastų tokių žmonių, kurie tikėtų tam mokslaeiviui, jog jis pabaigęs mokslą atsisteis su savo šelpėjais. Kadangi aš nežinau kitų neturtėlių mokslaeivių taip gerai kaip p. K. Šeštoką, todėli ir norintiems prisidėt prie jo sušelpimo, jį perstatau. Vienok, atkartuju, kad kiekviename mieste ir miesteliuje, kur randasi gerų žmonių, yra būtinai reikalinga, iš vietinių susispiest 4-5 žmonėms, sumest po kiek kas išgali ir išsirinkus atsakančiausį vaikiną pasiųst mokyklon.

Negana to. Turint gerus norus, galima ir viešomis aukomis sušelpit neturtėlius mokslaeivius, jeigu tik norima. Idant patvirtinti, jog toks būdas yra jau kur- nekur vartojamas, privesiu čion vieną pavyzdį.

Suvis neseniai atvyko pas mane vienas mokslaeivis, kuris neturėdamas nė vieną centą, būtų buvęs priverstas apleist mokyklą, vienok man pasistengus, tapo jam surinkta keliolika dolerių, su kuriais jis lengvai gali pragyvent nors tulą laiką. Aš širdingai dėkavodamas aukavusiems drįstu ištarti, kad ir ant toliaus nepamirštumet to mokslaeivio. Taipgi visų, kurie aukavo tam mokslaeiviui, t. y. K. Š. žemiaus paduodu pavardes ir sumą po kiek kas aukavo: P. Bukauskis 5,00, J. Jankauskas 5,00, S. Varnas 5,00, P. Gapšis 3,00; M. Adomavičius 3,00; P. Barškis 1,00; A. Blinstrubis 1,00; J. Asas 1,00; P. Liutkevičia 1,00; J. Šimkus 1,00; J. Lekavičia 1,00; P. Beinoraitė 1,00; A. Kuizinas 1,00; Edvardas Poška 1,00; J. Tksa 1,00; P. Pivarūnas 1,00; A. Čėsna 50c.; J. Šulca 50c. ir J. Mikalajunas 50c.

Pranas Bukauskis.

Girtybė mūsų priešas.

Žmogus naudojantis alkoholio gėrimus, negali būt visuomenei naudingu vien dėl to, kad pas jį jau

prirūgę ir persigėrę visi kūno organai, kaip lempa karasinu, taipgi pas jį užnuodintas ir nebesveikas protas. Tokiame žmogaus prote negali būt jokios kiltos mintis, kurios jį žadintų prie kokio nebūk draugijai naudingo užsiėmimo, bet jo visudidžiausiu siekiu yra girtuokliavimas. Alkoholiuje tikisi atrast savo laimę ir mano, kad tik jame gali paskandint visas savo bėdas ir vargus, taipgi mano jame rast visą eilę pasi- linsminimų bei smagumų. Taip manydamas didžiai apsirinka. Paimsime paveizdą: Sykį žmogus sunau- dojęs keliatą dozų alkoholio nustoja dalį savo locno proto, o dauguma net ir visai jį praranda. Štai ir fak- tai.

Keliatas metų atgal, Lietuvoje buvo užsikrėtus kokia tai epidemiška liga (kaip ją tad vadino kolera), kuri platinosi tarp žmonių sistematiškai. Pagal tuom- laikinį valdžios įsakymą, žmonės turėjo savo gyvenimo butus laistyt su karbolium, kad išnaikint koleros mikrobu veisimąsi.

Tulas ūkininkas irgi nepamiršo iš aptiekos nusi- pirt butelį karbolio, kurį atnešęs paslėpė po sėdyne savo vežime, o kad tą dieną buvo turgus, tai ir pusė- tinai buvo užsitrukęs degtinės. Rengdamasis va- žiuot į namus, pasimatė su savo kaimynu, kuris mel- dē pavėžint iki namų, o kad tas sutiko, tai nuėjo dar po buteliuką išsigerti. Kelionėje pasitaikė sustot pa- silsėti ir Juodis nuėjo į šalį, o Avizienis nepastovė- damas ant kojų laikėsi įsikabinęs į vežimą. Pastarasis besitrūsdamas apie vežimą, užčiuopo butelį pa- slėptą po sėdyne; nudžiugo radęs, nes tikėjo, jog čia degtinė (nes butelis buvo panašus į monopolio bute- lį), tai nieko neklausęs, užsiwertė, patraukęs gurkšnį kitą, krito be žado.

Tad tikrai galima sakyti, jog alkoholio auka... Su sveiku protu žmogus nekados to nepadarys, ką pa- daro praradęs jį anot patarlės: "sveikame kūne svei- kas ir protas".

Kitas negeistinas mūsų tarpe apsireiškimas, tai tas, kad C. Lapšis sunaudojęs pervirš alkoholio, už- simanė išmėgint savo kumščias ant sprando savo ar- timiausio kaimyno, o kad tas jam nenusisekė, tad pa- rėjęs į namus, pasikabino ant šniūro tvarte ir tuom užbaigė savo jaunystės gyvenimo dienas.

O kiek tiems panašių atsitikimų atsikartoja tai ne man juos čia surašyti, vien tik turiu pasakyti, kad žmogus girtuokliaudamas netik kad padaro materija- liškus nuostolius savo kišeniui, bet dikčiai ir sveika- tos praranda. Girtuoklis žmogus proto nustojęs, pamina po kojų savo dorą ir pilnas nemoraliskumo žengia it baisiausias žvėris nuo kurio visi šalinasi kaip nuo kokios epidemiškos ligos. Tai čia ir bus vietoj paminėti Kustero žodžiai, kad gyvuliai yra daug pro- tingesni už tuos savo viešpačius ir valdytojus žmo- nes, kurie nieko nepaisydami skandinasi alkoholiuje.

Vienok šiandien žmonija naudojasi alkoholiu be skirtumo pažiūrų, rasos ir lyties, ją vartoja degtinei, alui, likieriui, romui ir vynams...

Nuo kurio laiko žmonės alkoholį pamylėjo, tad sunku pasakyti; ar tai nuo viduramžio, kada žmonės

laikė jį už gyvybės vandenį, arba nuo to, kad medicinos mokslas laikė jį už vaistą. Tiek to, vienok šiandien jau medicinos mokslas nesutinka su tuo ir atranda, kad alkoholis netinkantis kaip vaistas žmonėms naudoti, bet ir labai kenksmingas žmogaus sveikatai ir visam jo organizmui.

Degtinę ir kitus svaigalus išrado, rodos, arabai ir kad jis (alkoholis) įgijo teip didelę įtaką tarpe žmonių, tai čia trumpai galima atsakyti, kad žmonija nepažindama jo nuodingumo, tai teip ir platinasi tas alkoholis kaip kad usnės ir nesėtos dygsta.

Tad laikas mums būtų nuo alkoholio jau atsikratyti bei atprast jį gėrus. O kad suaugusiems žmonėms arba labai į jį įpratusiems yra nelengva iš sykiu atprast nuo jo, tai jis mums, teip kaip chinams naudojimas opiumo, gali priskubint grabą... Aš patarčiau palengva pratintis nuo alkoholio; vieton eit į gertuvę, eikim į teatrą ar šiaip pasilinksminimo vietą ir už tuos pačius centus, kuriuos skiriame pragėrimui, teatre mus palinksmins ir suramins mus, pakels nupuolusią dvasią, beabejonės, užmiršime tas dvokiančias vietas ir eisime į namus su tyrai sveiku protu visame užganėdinti. O vietoj į namus vežt statinę su alum, persitraukim knygų ar pagal savo skonį išsirašykime laikraštį, kurių šiuom laiku yra užtektingai lietuvių kalboje. Perskaite vieną-kitą numerį, įgausime palinkimą ir pamylėsime skaityt pamokinančius raštus, apsišvietę persitikrinsime kas yra nanaudingi daiktai ir šalinsimės nuo girtybės kaip nuo kokios katastrofos, kad mūs jausmų bei proto nesudemoralizuotų ir, beabejonės, išsivadėsime alkoholio ant visados, sakydami: "Lai jį geria parazitai o ne mēs".

Dar sykį tariu: — Jaunikaičiai, panelės ir abelnai visi lietuviai! Meskime į šalį tuos tamsybės nuodus, kurie mus per amžius laikė po sunkiu jungu prispaudos ir nežinios. Pažvelgkime nors sykį su blai vesnėmis akimis ir tyresniu protu į platų pasaulį, tad išvysime ant kiek mus yra pralenkę kitos pažangesnės tautos, kurios nesinaudoja alkoholiu. Naikinime mēs jį iš savo tarpo. Sumažinę girtuoklystę, beabejonės, taptume apšviestiesniais ir greičiau pakiltume kulturiškai, tad ir daugiau atkreiptume atydos kaslink savo brolių skurstačių Lietuvoje, nes jie ten suvaržyti ir viskas pas juos persekiojama. Todėl mēs, ypač Amerikos lietuviai, imkimės budint juos iš letargo ir kovot su girtuoklyste siunčiant į Lietuvą laikraščius ar šiaip legališką literatūrą, iš kurios jie galėtų semt sau naudingus vaisius.

J. D. Taunis.

Reikaluose Sanryšio Lietuvių-Pašelpinių Draugysčių Amerikoje.

Pranešimas Centrališko Komiteto: Mēs kiekvienas užėmęs savo vietą, stengkimės dirbt kiek galėdami gerovei Sanryšio bet gi ir Jumi, sunarius visų dr-čių, kvičiame į talką prie darbo. Teipgi prašome

visų lietuviškų laikraščių laikyt atidaras skiltis geresniems apkalbėjimams ir platesniems supažindinimams visuomenės su draugijos reikalais, už ką mēs ištariaime, vardan visuomenės, širdingą ačiū.

Mēs norime, idant kiekvienas lietuvis pajudintų savo protą, kaslink draugijos reikalų ir paduotų savo ranką darbuose SLPD.

1) Mēs prašome visų lietuviškų laikraščių, perspaudint mūsų atsišaukimą į visuomenę teipgi įstatus SLPD., nors po truputį keliuose numeriuose, nes šis užmanymas yra visuomenės ir tikimės, jog visi laikraščiai neatsisakys dėl gerovės visuomenės (įstatai SLPD. tilpo No. 19-20 "Tėvynės" ir No. 19-20-21 "Darbininkų Vilties").

2) Kadangi dėl geresnio supratimo įstatai SLPD. turi būt plačiai apkalbėti, todėl mēs skiriame laiką iki 15 Rugsjūčio (August) 1910 m. diskusijoms; kiekviena dr-stė savo susirinkime turi plačiai apkalbėt ir duot savo patarimus arba amendamentus. Nuo 15 Rugsj. bus uždarytos diskusijos ir įstatai bus sutaisyti pagal diduomenės nuomonę ir leisti visuotinu balsavimu užtvirtinti. Pasekmės balsavimo turės būt užbaigtos ne vėliau kaip 15 Lapkričio, teip, jog nuo Naujų Metų galėsime tvarkintis pagal įstatus SLPD., kuriuos visuotinu balsavimu priimsime.

3) Tuo pačiu laiku skiriame ir rinkimus viršinininkų į centrališką komitetą SLPD., tai yra, kiekviena dr-stė iki pirmai Rugsjūčio turi perstatyt ant kiekvieno urėdo į centro komitetą SLPD. po tris kandidatus. Vėliaus tuos tris daugiausiai balsų gavusius į kiekvieną urėdą, leisime visuotinu balsavimu ir daugiausiai balsų gavę, užims savo vietas nuo 1911 metų 1 Sausio.

4) Tuo pačiu laiku bus rinkimai ir organo, t.y., laikraščio, kuris mums patarnaus ant toliaus. Nominacija skiriama iki 1 Rugsjūčio kaip jau pirmiau pasakyta; kiekviena dr-stė gali statyt po tris laikraščius o iš tų visų tris, daugiausiai balsų gavusius, leisime vis. balsavimu (galutinam nubalsavimui, leisime tris kandidatus tuos, kurie bus apsiėmę ir tik tuos laikraščius, kurie teipgi bus apsiėmę).

Pasarga: Draugystės visuomet turi vartot slaptą balsavimą ir aiškiai parašyt kiek balsų gavo kiekvienas.

5) Kadangi pradėję darbą jau ir padarėme nors ir mažas islaidas kaip tai: susinešimuose, spaudinimo įstatų ir tt. (komitetas dirba veltu) teipgi dabar reiks knygų raštininkui, spaudint ir išsiuntinēt įstatus ir blankas draugystėms ir tt. kur be cento negalima apsieiti, dėlei to maldaujame visų dr-čių kurios dar nemokėjote, idant būtumet malonios prisiųst cen. izdininkui A. Bernotai, 45 Ward str., Worcester, Mass. tik po vieną dolerį. Atskaita tilps "Darb. Viltij" arba kitame laikraštije, pagal Jūsų norą, o likusius nuo dabartinių reikalų pinigus, užlaikysime centrališkame SLPD. izde.

6) Kokiuose tik reikaluose SLPD. ar šiaip kame pasirodžius neaiškumams, kreipkitės prie centrališko komiteto, ant žemiaus paduotų adresų, o visuomet

gausite paaiškinimą. Adresai centrališko komiteto: Pirmininkas A. Viznis, 165 Columbus ave., Bridgeport, Conn. Padėjėjas A. A. Aponaitis, Box 117, Westville, Ill. Raštininkas Jonas T. Kazlauckas, 177 Ashmunt st., New Haven Conn. Išdininkas A. Bernota, 45 Ward str., Worcester, Mass. Išdo globėjai: A. Greivis, Box 39, East Haven, Conn., J. Žvingila, 1711 E. Matheny ave., Springfield, Ill. Ant to pasirašome:

A. J. Viznis, pirmininkas,
A. A. Apponaitis padėjėjas,
Jonas T. Kazlauckas raštininkas,
Antanas Bernotas išdininkas,
Jonas Žvingilas ir
A. Greivis išdo globėjai.

Geografijos vadovėlis baigiamas spaudinti.

Šiuomi pranešu, jog mano geografijos vadovėlis su spalvuotų žemlapių atlasu, veikiai apleis spaudą.

Visi, kurie galės prirodyti dėję to vadovėlio išleidimui 1 dolerį ir daugiau, gaus jį veltui; tie gi, kurie dėjo vadovėlio išleidimui 50c., gaus knygą primokėdami dar 50c. Persiuntimo išlaidos guls ant knygos priėmėjo.

Taigi visi, prisidėjusieji prie mano geografijos išleidimo ir norintieji tą knygą turėti, malonės išanksto atsiliepti, prisiųsdami man savo adresą ir kvitą.

Miela man yra čion pažymėti, jog *Lietuvių Ukėsu Politišk. Kliubui* Union City ir Naugatuck'e, prisiuntusiam man į Paryžių geografijos leidimui 50 dol. per p. *Simaitį*, priguli 50 geografijos egz. ir *Sim. Daukanto* dr.-jai Chicagoje pridavusiai per p. *Aleksandravičių* 5 dolerius — 5 egz. Teiksis tiktai gerbiamos draugijos pranešt kuriuo adresu turi būt pasiųstos knygos.

Juozas Gabrys,
2509 Indiana ave., Chicago, Ill.

Mūsų troškimas.

Kelkis sūnau Lietuvos,
Jau išaušo rytas,
Dėk kalpoką ant galvos,
Štai jis padabintas!
Prisijuosk šį kardą,
Štai kur jisai šviečia,
Stok ir apgink mūsų vardą
Keliauk ten kur kviečia.

* * *

Teip kitą kart motina
Siuntė sūnų savo,
Stot ir apgint Lietuvą,
Jei kas ją užgavo.
Tokia buvo tai gadynė;
Nebijojo priešų

Dėlto mūsų tėvynė
Turėj kelią tiesų.

* * *

Gediminas Kijavo
Apimdamas pilį,
Nebijojo tuomet kovos,
Priešai tuom laik tyli.
Mat tuom laiku
Pas lietuvius buvo,
Priešai lenkės ištolo
Vargingo lietuvio.

* * *

Kokia vėliaus gadynė
Ant mūsų užėjo,
Kad užpūsta tėvynė
Lyg negero vėjo,
Savo laisvę prazudė,
Ponų verge tapo,
Lyg į grabą paguldė,
Verkėm ant jos kapo.

* * *

O! Tu laisve šventoji,
Kada prisikelsi?
Lietuva mylimoji,
Tavęs meldžiam visi!
Apdovanok tėvynę
Galiūnais garsingais,
Kad jie priešus sutrynę
Būtų vadais teisingais,
Kad vestų mus kur saulė
Niekad nesileidžia,
Kur visiems lygiai laimė
Savo diegus leidžia,
Kur galėtų pasilsėt
Nuvargus krūtinė,
Nors viena, kad atsikvėpt
Gautų mūsų tėvynė.

A. B. Strimaitis.

Iš Lietuvos.

Vilnius.

Vilniaus lietuvių dviklesės mokyklos pabaigtinis aktas buvo Gegužio 27 d. Prisirinko kelios dešimtys vaikučių; mokytojas Klimaitis perskaitė pavardes mokinių, kurie į augštesnį skyrių perėjo, geresniems mokiniams buvo išdalinta dovanoms lietuviškos knygu-tės, kitiems gi saldainiai. Tėvų ir svečių prisirinko pusėtinai.

Gaila, kad apie tą aktą nebuvo anksčiau per laikraščius pranešta: būt daugiau publikos pritraukta. Vilniaus 2-klesė mokykla visai Lietuvai turėtų rūpėti. Taigi tokie aktai ir turėtų būt tos mokyklos paroda.

Iš "Lietuvių Mokslo Draugijos" suligšiol prižadėta skaityt visuotiname M. Draugijos susirinkime,

Liepos 12-25 — 15-26 d., sekantieji referatai:

1) Prof. Ed. Volteris: Apie kultūros uždavinius, Lietuvos uždavinius. 2) Aug. Voldemaras: Historiškoji mūšio ties Žalgiriu reikšmė. 3) Kun. Juoz. Žio-gas: Apie Imbarė kapyną Salantų par., Telšių pav. 4) Aug. Janulaitis: Valstiečių judėjimas Šiaulių ekonomijoje 1768—1769 m. 5) Kun. A. Sabaliauskis: Apie Šiaurietiečių lietuvių muziką ir muzikos instrumentus. 6) Paulius Matulionis: Lietuvos augalų tirinėjimas ir ypač apie herbarijus.

Visų tų Lietuvos inteligentų, kurie norėtų paskaityti tame susirinkime laikyti, prašoma yra, veikiaus pranešt savo referatų temas Mokslo Draugijon Vilniuje (Lydos gatv. No. 7).

D-ras Basanavičius.

Kaunas.

Gegužio 21 d. Kauno gub. draugijų dalykų taryba antru atvėju nagrinėjo vid. dal. ministerijai įsakius, 1) Kauno gub. katalikiškų draugijų: "Saulės", "Šv. Kazimiero Dr.", "Blaivybės", Darbininkų šv. Juozapo dr.: Kauno (lietuviškos ir lenkiškos), Panevėžio, Tauragės, Šiaulių; tarnaičių dr. šv. Zitos (lietuviškos) ir šv. Panelės globos dr. (lenkišk.); vargonininkų šv. Grigaliaus dr. — užtvirtinimą. Toji taryba pripažino, kad kadangi tos draugijos tarp kitų turi ir tikėjimišką tikslą, tai privalo būti užtvirtinamos paties vid. dal. ministro. Todėl nusprendė prašyt senato, kad tųjų draugijų užtvirtinimą (atlikta pirm 3—4 metų) panaikintų, o minėtoms draugijoms nurodė du keliu: ar duot savo dabartinius įstatus pačiam ministrui užtvirtinti, arba, išbraukus iš įstatų punktus apie tikėjimą, duot išnaujo užtvirtinti tai pačiai Kauno gub. tarybai.

Kai tokį tos gubernijos žinybos nusprendimą suprasti, kodėl tik dabar ji susiprato klaidą padariusi — ateitis išaiškina.

(Iš "Lietuvos Žinių").

Šiauliai.

Praeitais metais, nupirkus valdžiai išdo pinigais iš P. Salkauskio 3 margus žemės puikaus sodno už 18 tūkstančių rublių, pradėjo Liepos mėnesį statyti didelį centralinį kalėjimą 500 žmonių; bet priešus reikalui, žinoma, ten bus galima sukimšt daugiau kaip 1000. Dabar kalėjimas ir namas kalėjimo tarnams jau pastatyti, dengiama stogas.

Gegužio 14 d. bekasant griovį sienos pamatui, kuri eis aplink kalėjimą, rasta 6 lavonų kaulai, 1½ aršino gilumoje; prie jų stačiatikių Kazaniaus Šv. P-lės paveikslėliai ir raitininkų-kareivių sagutės.

Vienas Šiaulių kalėjimo kalinis, latvis-liuteris, šiomis dienomis priėmė stačiatikių tikėjimą, tikėdamas palengvinimo savo bausmės. Sakės mainąs savo tikėjimą dėlto, kad tikisįs, jog stačiatikių tikėjimas jį išgydysiąs.

Gegužio 23 d. apie Šaukėnus kai-kurių sodžių ledai su žeme javus sumaišė.

B. Augštuolis.

(Iš "Vilties").

Žukliai.

(Naum. p., Suv. g.). Čia yra graži mūro koplytėlė, kurioje klebonu yra dabar kun. Vitkauskas. Prieš kelis metus atsiskyrė čia nuo Ilguvos ir nuo Panemunės parapijų keliolika kaimų, išsirūpino kunigą ir pasidarė prie nieko neprigulmingą parapiją. Šiuosmet tarp dvasiškųjų vadovų iškilo netikėtai smarki kova ir neapikanta; mat, perkeltasis iš Zapyškio į Panemunę kuniga Skinkis, pradžioje šių metų bekalėdamas po savąją parapiją peržengė rybas, ir užėjo jam gera mintis ir noras pasipelnėti. Dėlei to, kai-kuriuos kaimuose buvę ir gana aštrūs susikirtimai su kun. Skinkiu. Kiti kaimai, kaip Joginiškiai, Eiciūnai, Vedegiškiai ir kiti, tai kaipo neprašyto svečio visai nenorėjo jo nei įsileist pas save. Žinoma, kada kun. V. pajūto, kas jo parapijoje dedasi, pradėjo savo parapijonis kurstyt ir kelt prieš kunigą Sk. Kun. Vitkausko parapijonai važinėjo į Seinus, ir į Suvalkus, ir keliatą šimtelių, sako išsikaštavę ir kas kartas kova vis einanti aštrin. Dabar neseniai, būk ši prarapijėlė manoma visai panaikinti. Kiti katalikai piktinasi matydami, kaip kunigai už avelių vilnas pešasi. O svetimtikiai gardžiai juokiasi.

Agočiukės Švogeris.

Ramygala.

(Kauno red.). Viename kaime gyvena garsus šunadvokatis, pramytas "Velnio Motiejuku". Jisai ankščiau turėjo valaką žemės, bet žemę pragėrė, pačią bemušdamas iš namų išvarė, o pats Ramygaloje pasiliko advokatauti. Žinoma, moka tik pasirašyt savo pravardę ir žmones apgaulinėti. Kur tik sužino, kad žmonės susipyksta už ką nors, tojaus atleikia su savo "zokonais", dar labiau sukursto žmones vieną prieš kitą ir paskui išnaudoja abu. Kiek jisai iš žmonių pinigų išviliojo, kiek našlių privirkdė, viso ko neapsakysi. Bet čionykščiai žmonės dabartės pradėjo jam jau nebetikėti, tai jisai toliaus išėjo gaudyti žmonių. Pasisergėkite.

A. Svitutis.

(Iš "Liet. Ūk.")

Šiauliai.

Grapai Zubuvai savo lėšomis puikiai užlaiko 6 mokyklas savo dvaruose. Jas lanko daugiau 300 vaikų, kaip kumečių, teip ir sodiečių ūkininkų. Tose mokyklose 8 mokytojai lietuviai. Mokslas išguldomas lietuvių ir rusų kalba. Vaikai mokyklosna primama dovanai. Prie kiekvienos mokyklos yra skaitykla lietuviškų knygų. Patįs mokyklų namai gana gerai įtaisyti.

Neseniai Girkūnų dvare buvo kvotimai visoms mokykloms. Laikė 17 mokinių ir visi jie išlaikė. Per kvotimus buvo priėję ir pašalinių žmonių, ypač mokytojų. Malonu buvo klausyties, kaip vaikai lietuviškai atsakinėjo — džiaugsmas širdį vėrė. Kad Dievas daugiau tokių Zubovų Lietuvai suteiktų, beregint mūsų tėvynė prasišviestų.

(Iš "Rygos Garso").

Rietavas.

(Raseinių ap.). Daktaro p. P. Cirtauto ir p. B.

Knabikaitės rūpesčiu nuo kunigaikštienės Oginskienės paimta nuomonė ir pataisyta vaidinimams ir šiaip susirinkimams salė. Vietiniai artistai-mėgėjai šioje salėje du kartu jau šiuosmet vaidino: 25 Balandžio ir 17 Gegužio. Svečių buvo daug. Abu kartu vaidinimai nusisekė gerai. Pirmą kartą buvo vaidinta dvi komedijos: "Nutrūko" ir "Velniškas spąstuose"; antrągi kartą — drama "Ponas ir muzikai", Gužučio. Pastaruoju žygiu iš artistų labiausiai atsižymėjo p. Chomskis, p. Knabikaitė, p. Miliauskaitė, p. Šarkauskaitė, p. Rūtalas ir p. Rusteika. Tos augščiau paminėtos mergaitės už gerą savo rolių išpildymą gavo net po bukietaž gražių žolynėlių. Vietinis choras, vedamas vargonininko p. A. Januševičiaus, padainavo apie 16 tautos dainelių. Svečiai buvo labai pakakinti ir širdingai dėkojo tiems, kurie vakarą įrengė, būtent p. B. Knabikaitei ir artistams. Girdėjau, kad p. B. Knabikaitė turinti leidimą ir "Genovaitę" vaidinti. Gal neilgai trukus vėl turėsime progą pasilinksinti.

J. Jaunutis.

(Iš "Šaltinio").

Lietuviai Amerikoje.

Brooklyn, N. Y.

Tarpe Brooklyno lietuvių vieši gana liūdnos naujienos! Tai, žiūrėk, čia laidoja, tai klausyk, ten pasimirė, o dar kitur miršta! Ir teip nuolat, o vis jaunomenės tarpe 20-30 metų ir ištikrųjų stebėtina, žmonių žiedai žūsta!

Kad visus aprašyti, užimtų daug laiko ir vietos laikraštijje, todėl čia manau suminėt tik vieną iš daugelio. 17 dieną Birželio pasimirė Antanina Rugieniūtė, sulaukus vos 18 metų. A. a. A. Rugieniūtė buvo viena iš pažangesniųjų merginų ir nors buvo gimus čia Amerikoje, tai vienok buvo linkus daugiau prie lietuvių ir visada su lietuviais visur dalyvavo. Čia reikia pasakyti, kad nedaug męs turime tokių motinų kaip kad turėjo a. a. Rugieniūtė, kuri mokėjo išauklėt teip gražiai savo dukterį.

A. a. A. Rugieniūtė tik buvo pradėjusi pasirodyt visuomenės viešuose darbuose, kaip dainininkė prie choro, kaip aktorė prie lošio lietuviškų vaizdelių ir štai netekome jos, kaip žiedo tautos!

Velionė Antanina Rugieniūtė priklausė ir prie "Lietuvių Apšvietos" draugystės, todėl draugystė papuošė jos grabą gyvų gėlių gražiu vainiku, su parašu: "Nuo Lietuvių Apšvietos Draugystės, Draugei A. Rugieniūtei". Teipgi buvo ir daugiau vainikų: nuo Šalčio labai gražus vainikas su parašu: "Ilsėkis". Nuo merginų (jos draugių) vainikas su parašu "Ilsėkis" ir nuo Onos Norkevičiūtės. Prie tam moterįs suvežė daug bukiety yvairių gėlių. Laidotuvės atsiuvo 20 d. Birželio, tapo palaidota šv. Jono kapuose, Brooklyne. Todėl, ilsėkis ramiai drauge!

Velionė A. Rugieniūtė, kaip buvus vienturtė, paliko savo tėvelius didžiame nuliūdime.

Priezastis mirties tai uždegimas vidurių, o vėliau

ir plaučių. Didžiausia kaltė daktarpalaikio tame. Kada apsirgo velionė, tuojaus, žinoma, buvo pašauktas ir gydytojas, na ir begydydamas per 17 parų vietoje nuslopint ligą, jis dar daugiau ją išplėtojo, nes leido ir plaučiams užsidegti, galiausiai jau kitokios pagalbos nežinojo ir kada tapo pašauktas kitas gydytojas, tai tas pasakė, kad jau pervėlu išgelbėt nuo mirties, nes plaučiai jau sudegę. O pirmasis daktaras nė nesapnavo apie plaučių uždegimą. Tai tau ir daktarai.

A. Petraška.

Tacoma, Wash.

Šiuomi laiku darbai eina neblogai ir iš kitur pribuvusiam nesunku darbas gauti. Čia yra lietuvių nemažas būrelis ir visi gyvena sutikime, atskiriant keliatą nesusipratėlių, kurie nepažįsta patįs savęs.

161 kuopa SLA., 24 Gegužio, Tacomoj parengė jau antrą savo gyvenime pasilinksminimą. Svečių pribuvo net iš Rentono ir Seattle, vienok daugiausiai rėmė pokilį tacomiečiai. Pirmininkas A. Adomavičia paaiškino susirinkusiems apie mierius SLA. ir ilgokai kalbėjo apie meilę artimo. Mačėnas su savo mažais vaikučiais padainavo ant keturių balsų 6 dainas: 1) "Iš tolimos šalies", 2) "Sveiki broliai dainininkai", 3) "Girioj", 4) "Paukšteliai mieli", 5) "Birutė" ir 6) "Medžiotojų dainą". Dainavimas teip dailiai nusisekė ir teip sugraudino širdis klausytojų, kad net ašaros riedėjo per veidus. Laike kalbos pirmininko teip lygiai ir laike dainavimo, svečiai užsilaukė ramiai, vėliau visi linksminosi teip kaip ir kiti augščiau stovinti kulturoje žmonės. 161 kuopa SLA. Tacomoje ištaria visiems atsilankiusiems širdingą ačiu.

Likusį pelną \$15 prisiunčiame "Tėvynės" redakcijai ir paskirstome: \$5 Cherry, Ill. našlėms, \$5 Aušros draugystei ir \$5 kankiniams.

Galima pasidžiaugti, kad ir Tacomos lietuviai pradeda darbuotis tautiškoj dirvoj. Tikimėsi, kad toliau daugiau pasidarbuos (Pinigai perduoti kur reikia. Red.).

V. Kavaliauckas.

Iš Amerikos.

Šiltos dienos.

Po ilgam ir šaltam pavasariui, apsireiškė jau ir vasara, šiltos dienos. Nuo pusės Birželio mėnesio visur oras atšilo ir tai teip staiga, kad didesniuose miestuose, žmonės neapsipratę dar su šiluma, nestengė iškęst karštį saulės spindulių. Rytinėse valstijose, miestuose, kurie guli tarp kalnų arba ir lygumose, dienos karštis siekė po 94 laipsnius. Philadelphijoj 15 ypatų numirė dėlei karščio. Vienas nepažįstamas vyriškis, geležkelio stotijje laukdamas trūkio, neiškėsdamas karščio, išsitraukęs revolverį, persišovė. New Yorke, Baltimorėje, Bostone, Clevelande, Chicagoj ir St. Louis, buvo pokelis saulės spindulių užgavimus.

Drašus plėšikai.

Lynn, Mass. Subatos rytą, 9 valandą, kuomet

iždininkas firmos "Welch and Landregan Co." iš bankos ėjo į ofisą su 5000 dolerių, idant tais išmokėt darbininkams algas už sanvaitės darbą, prie jo priėjo trys plėšikai, reikalaujami atiduoti pinigus. Kuomet užpultasis pasipriešino, plėšikai paleido kelis šūvius ir iždininką pašovė, pasigriebę valizą su pinigais, leidosi bėgti. Ant rėksmo subėgo žmonės ir policija, prasidėjo plėšikų gaudymas. Policijos ir plėšikų susirėmime, vienas iš plėšikų nusišovė, antras policijos pavojingai tapo sužeistu, trečiasis besigindamas pats persišovė sau ranką. Iš policistų vieną plėšikai peršovė. Abudu plėšikai gyvais likę, tapo suimti ir padavė savo pravardes kaipo rusai: vienas kaipo Vasilij Ivanovski, paeinantis iš Kijavo, antrasis Andriei Epson (turbūt žydas) iš Austrijos. Pirmais sakosi gyvenęs Amerikoje nuo dviejų metų, angliškos kalbos nemokąs, antrasisgi, gyvenęs Amerikoje tik nuo 7 mėnesių, bet angliškai kalba nebloginai. Abudu sakosi nėsą jokiais revoliucionieriais ir nenorėję žudyti žmonių, tik pinigų turėti.

Ot kokių profesorių bėsama.

San Franciske tapo areštuotu Lenor Hidalgo, profesorius spaniškos kalbos Kalifornijos universitete, buvęs Spanijos konsuliu Japonijoje, autorius daugelio veikalų ir viršininkas daugelio didesnių draugijų Kalifornijos valstijoje. Jis tapo apskųstu už pirkliavimo "gyvuoju tavoru" ir veisimą paleistuvų įstaigų. Už savo nelemtus darbelius šitas profesorpalaikis bus teisiamas prisaikytojų teismo. Kaip liūdininkas, daugiausiai liūdyja ponia Grace B. Ellifritz, kurios prirodymams kaltinamasis nēkaip negali atsispirti. Antru liūdininku yra mergina Grace Carter, kuri profesoriaus buvo samdyta už agentą priimt "studentus" ir vėliau įsteigt paleistuvų namus, iš kurių pelno pusę reikalavęs jam atiduoti. Ot kokių profesorių bėsama.

Nauji pančiai ateiviams.

Užveizda ateivystės Amerikon, išdavė naujus padavadyjimus. Sulyg šių padavadyjimų, priplaukose daktarai turės ištirti kiekvieno ateivio fiziškąjį stovį, ar yra tinkamu sunkiems darbams, idant užpelnų sau duoną. Jeigu daktarai pripažintų vieną ar kitą iš ateivių silpnos sveikatos (neminint jau raišų, aklių, kurčių ir sergančių limpačiomis ligomis), toks ateivis nebus įleidžiamu Amerikon, jei bent tokio besveikačio giminės ir draugai sutiktų užstatyti pinigineį kauciją. Pirmiaus panašiuose atsitikimuose buvo reikalaujama, kad giminės ar draugai tik prizadėtų užlaikyti tokius besveikačius, dabargi reikalaujama visai ko kito. Vienok ateivystės valdžia, lyg nepasitikėdama savo padavadyjimų praktiškumui, panašiuose atsitikimuose, duoda tiesą giminėms sulaikyto besveikačio, apeliuoti į Washingtoną. Tai nauji pančiai ateiviams.

Iš visur.

Pervėlai išteisino.

Chinijos sostinėje, Pekine, neseniai teismas pasmerkė vieną budistų kunigą, kurį buvo apskundęs tibetonių valdonas, kurs reikalavo, idant Chinijos valdžia nubaustų nurodomą kaltininką, būk už kurstyimus pavaldinių, idant tie sukiltų prieš valdžią. Teismas daug prirodymų ne jieškodamas, skundžiamąjį kunigą pasmerkė galvos nukirtimui. Po ištarmės apskelbimui, tuojau atėjo budelis ir pasmerktamjam galvą nukirto. Dabar vienok išėjo viskas aikštėn, kad nužudytasis kunigas visai nekaltas; jį skundė Chinijos valdžia Dalai Lami, tiesiok meluodamas. Susirinkęs teismas peržiūrėjo prirodymus ir tuos teisingais pripažinęs, nužudytąjį kunigą išteisino. Vienok, nors ir išteisino, bet pervėlai. Rods, Pekino dvasiškija rengia ypatingas pamaldas, idant tomis nužudytąjį kunigą prikelt iš numirusių, bet, suprantama, toks trūsimas bereikalingas.

Nori padauginti žmonių skaitlių.

Francūzijos parlamentas apsvarstęs neaugimą, bet mažėjimą francūzų tautos, nutarė užgirti šioias tiesas: Jeigu vyras, ves moterį pirm sulauksiant 19 metų ir susilauks vaikų bėgije dviejų metų nuo apvedimo, bus paliuosotas nuo tarnavimo kareivijoje. Kiekvienas valdininkas, kurs nenorės vesti moterį sulaukęs 25 metų amžiaus, bus prašalintas nuo vietos. Kiekvienas valdininkas, kurs turės nemažiau kaip tris vaikus, gaus ypatingas dovanas—specijališkas algas vaikų išauginimui. Šiaip pavaldiniai, kurie prirodys, jog turi nemažiau 5 vaikų, bus paliuosuoti nuo tūlių mokesčių.

Tokios tai priemonės griebiasi Francūzija, idant sulaikyt tautą nuo nykimo. Žiūrėsime ar pasiseks.

Pasikėsiniimas.

Turkijoje, tarpe Konstantinopolio ir Bulgarijos rubežiaus, arti Lulei-Burgas, iš šėnių iššoko greitai bėgantį trūkį, kuriuomi važiavo Turkijos sosto įpėdinis. Geležkelio šėnys, kaip pasirodė, buvo tyčia kenno tai išardytos, su tikslu, jog trūkiui susidaužius, taps užmuštu Turkijos sosto įpėdinis. Vienok kitaip nutiko, nes įpėdiniui esant paskutiniame trūkio vežime, nieko blogo jam neatsitiko, nors pirmuose vežimuose apie 50 ypatų tapo skaudžiai sužeistos, iš kurių 7 tuojau numirė.

Vokietijoje cholera.

Cholera pasisekė pereit Vokietijos rubežių ir ten apsireikšti. Geležkelio stotije, mieste Ruhleben, sustojus trūkiui, kuriuomi keliavo keliolika rusiškų išėivių, vienas iš jų išlipęs ant platformės, staiga numirė. Pašauktas daktaras apžiūrėjo nelaimingo keleivio lavoną ir užtikrino, jog numirėlis turi choleros ženklus. Miesto valdžia visus keleivius, kurie tuomi trūkiu keliavo, sulaikius paėmė į ligonbutį, idant ten

daktarai juos apžiūrėtų; teipgi trūkio tarnai tapo irgi paimti į ligonbutį.

Spanijos valdžia pasišiaušė.

Niekas nebūtų tikėjęs, jog Spanijos valdžia, kuri per amžius buvo po įtekme bažnyčios, kad teip stauga prieš bažnyčią pasišiaušėtų, kaip tas jau įvyko. Teip ūmu laiku suteikus tikėjimams laisvę ir pagrūmojus katalikiškai dvasiškijai išvaikymu vienolių ir net pertraukimu reikalų su vaticanu, šiomis dienomis Madridė uždarė septynias mokyklas vedamas vienuolių "krikščionybės brolijos" zokono. Mat valdžia išleido padavadyjimus, kad vienuoliai, norinti vest mokyklas, turi gaut valdžios tam tikrą leidimą, o jeigu į tai nepaisyty, bus išvaikyti ir jų turtai konfiskuoti. Minėti vienuoliai netik tokius leidimus nesiskubino pasirūpinti, bet dar ir priešintis mėgino, tad valdžia pirmiausiai mokyklas uždarė, o vėliaus gal išpildys ir kitus savo prižadus, jei vienuoliai to nepasisaugos.

Istoriškas žvilgis į Lawrence'o lietuvių kooperaciją.

(Uzbaiga).

vėdamas ant kertės sakydavo į praeinančius: "Draugučiai, jau aš čia dirbu." Žinoma, pažįstamieji ir draugai tuoj susispietė pas draugą. Francūzas matydamas, jog su lietuviais (nes tokių visur netrūksta) galima daryti "good monkey business", pasikvietė į pagelbą buvusį pirma koop. gasp. M. Česnicką; tas-gi žmogutis kaipo užjausdamas savo ypatingą skilvio skonį ir, kad atkeršyt už nuplėšimą šlovės (už pavarymą iš gasp.) atsidavė svietimtaučiu su kūny ir dūšia ant aukuro. Svetimtautis manė, kad pastačius du lietuviu, vieną vienoj miesto dalije, kitą kitoj, savo parduotuvėse, jie patrauks vientaučius prie savęs ir koop. prives prie mirties, bet tas manymas veltui, lietuviai supratę savo bendrą reikalą nė žiūrėt ne žiūrėjo. Galop pabindzikavęs porą sanvaičių, gavo nuo francūzo berno (teipgi francūzo) didelį užmokestį (už tikrąjį darbą) "pončių" į akį ir iškelia vo į Bostoną. Še tau tau "fool polander."

Kaip minėjau augščiau, kad stojus antram gaspadoriui, nors žmogus buvo teisus, bet podraug ir net žiaurus; sunkios ir ilgos darbo valandos dar labiau padidino jo šiurkštumą nervų systemos, kuris, ačiu jo supratimu kenksmingumą koop., rezignavo nuo vietos. Ant jo vietos likos išrinktas trečias gasp. J. Pašakarnis. Vaikinas lėto ir mandagaus būdo. Tas tik nepraktišku, kad nėra susipažinęs su tokios šakos pramonija, o tas jau kenkia labai pramonijai. Prabėgus trijoms sanvaitėms, tapo užtėmyta, jog pramonija nekyla, bet atpenč, ūmu laiku ir šis tampa prašalintas per (Board Derector'ius). Paskutiniu kartu vėl lieka gasp. J. Arlauskas. Jo būdas persimainė, pilnas mandagumo. Pramonija pradėjo gėrėtis juo. Dvi parduotuvės auga, bujoja. Du puikūs arkliai su dailiais vežimais kainuoja suvirš 600,00; du ice box'ai; du register'iai, vogos ir kiti įrankiai, vis tai priguli Lawrenceo kooperatyvams. Darbininkai dirba 8, 5

dirba centre, 3-gi "branch'iuje". Parduotuvės užlaidoma kuošvariausiai, viskas sutaisyta pagal dailios išvaizdos formą. Parduotuvėn atsilanko visokių tautų žmonės: anglių, francūzų, vokiečių, lenkų, italų ir kitų. Kooperatyvai jaučiasi pilni paguodonės ir smagumo; jie jaučiasi lygiais su kitomis tautomis, pakilusiomis augštai ant kulturiško laipsnio.

Kaip gilei įleis šaknis Lawrence'o lietuvių kooperacija, tą tik ateitės istorija parodys. Nors šiandien žiūrint, pasirodo, jog jos kamienas yra dar nesuaugęs, bet ateičiai gamina pilną stiprumą. Tvirčiausis kamieno suaugis, priguli nuo pačių lietuvių, o teipgi ir nuo gaspadorių su darbininkais. Rods, Lawrence'o lietuvių daugelis supranta naudą kooperacijos, tačiau dar nevisi. Vienok reikia gėrėtis, kad ta žinia palengva gėrisi kiekvienai ypatai lietuviško kūno. Nesmagiausiu prietikiu yra tas, kad Lawrence darbai visai sumažėjo; lietuviai pulkais važiuoja tai į Lietuvą tai į kitus miestus, ypač į Chicagą. Kitas pirkęs vakar akciją, šiandien jieško progos kaip ją atsiimti. Kitas priėmęs ant kelių dolerių, vėl kur išdumia. O tas vis daro, kad stoka supratimo.

Negana, kad Lawrence'o lietuviai stumia tokį darbą priekyn, bet teipgi ir kitur girdisi aidas spiečiančiųsi į vienybę. Tankiai gaunami laiškai iš yvairių miestų Suvienytų Valstijų, kuriuose prašo pas gasp. J. Arlaucką informacijų, o dargi atvažiuot ir išreikšt gyvu žodžiu. Čia reikia pasakyti, kad vargiai ten koop. galėtų įsikūnyti, tuom labiau gyvuoti, jei nesiranda ant vietos žmonių, kurie su tam tikru pasišventimu stengtųsi suprasti. Nes kooperacija nėra teip lengva atlaikyti, kaip lengva žodis išstarti. Visu pirmiausiai koop. reikalauja kaip praktiško, teip ir protiško mokslo, be kurių ir susivieniją kooperatyvai negali sutaikyt savo nuomonių, o be sutaikymo nuomonių, negali būt bendrame darbe pasisekimo. Idant pasiekt tą, tveriant koop. draugiją, reikia tankiai laikyt susirinkimai su lekcijomis, aiškint koop. mieriai ir kiekvienam stengtis juos suprasti. Reikia kartu mokintis ir politikos, kuri teipgi reikalinga mūsų draugiškam gyvenimui. Reikia kuodaugiausiai kalbėtis apie žmonių būdą, kad kiekvienas matytų save ir mėgintų taisyti, nes kooperacija gali užsilaikyt tik tarpe apšviestų žmonių o ne siaurapročių, kurie šiandien įdėją kelis centus, rytoj poryt jau jieško progos kaip juos atsiimti.

Vienyjanties prie koop. draugijų, labai reikia būt atsargiems, nes mainant pinigus ant tavoro, tankiai galima apsirikti, dėlto reikia gerai išsilavinusių aritmetikoje žmonių, kurių pas mus labai trūksta, o jei ir yra, tai-tik-ką pradėdami, nėsame teip gabūs. Čia, prie progos, noroms-nenoroms prisieina aušint gerkelę, kad didžiausia mūsų kliūtis tai mažas apšvietimas, kurio ir tai stokuoja kiekvienam, už tai reikia didžiai nupeikt turtingesnius lietuvius, kad neleidžia savo vaikų į augštesnius mokslus. Pakol neužgims iš mūsų tarpo gydytojai, advokatai ir kiti mokslo vyrai, patol mės turime mokintis nors iš praktikos.

Mės takiai, jei nepatįs, tai girdime iš kitų lūpų

kalbančių žmonių, kad mums reikia apšvietos, o dar labiau tai mokslo, be kurio nė menkiausias gyvenimo veiksmas nebūtų galima atlikti. Vieni iš mūsų kalba apie naują ateities surėdymą, antri apie antrąjį pasaulį ir labai gyvenimą, tretį kalba apie pramoniją-vaizbą, ketvirtą apie patį svarbiausiąjį siekinį — mokslą, penktą vėl apie ką kitą. Vienok, kaip prisieina susitikt su tikru gyvenimo punktu, nė vienas iš mūsų nežino me kaip su juo pasielgti. Žmogus gali būt ir labai mokintas, kalbēt dieną ir naktį apie kokį nors daiktą išvadžiodamas kuoiškiausiomis frazomis, išdėstydamas kotikriausiu būdu, kad teip ir teip galima padaryti, pabudavoti, pastatyti, nutiesti, nuversti etc., bet jei nebuves praktikoje apie ką jis kalba, kalba jo bus veltui. Tas pats ir su nemokytu, bet tik praktiką įgavusiu žmogumi. Tik protišką mokslą viso-ko ir praktišką, gali išvest mus iš visokių nežinios klaidžiojimų. Nė mokslas be praktikos, nė praktika be mokslo negali nieko *tikro* nuveikti. Tuomet žmogus gali atlikt tikrą uždavinį, kuomet jis bus perėjęs tie dvi mokslo klesis, t. y. patį mokslą ir praktiką. Štai ko mums labiausiai reikia: mokslo ir praktikos.

Pramonija labai didelio reikalauja mandagumo apsiėjime su žmonėmis, to mandagumo mes dar gal nesuprantame, o jei ir suprantame, bet, viena, neišsilavinimas pilname intelektualiskame laipsnije, o ant- ra, nebuvimas praktikoje, tankiai priverčia mus prasižengt prieš jį ir todėl tankiai paminame po kojų. Didelę rolę lešia darbininkų mandagumas mūsų parduotuvėje, bet dar didesnę gaspadoriaus. Gaspadorius būdamas protingu, tobulu ir mandagiu žmogumi, darbininkus teip gali pakreipt, kaip jam patinka, nes mandagumas turi įtekmę sušvelnyt ir šiurkščiausius apsiėjimus darbininkų. Įsivaizdinus į pačią pramoniją, tą patį tašką, kuris reikalauja visokių apsukrumų, prie kurio mes celiuojame, sunku, labai sunku mums viską tą atlikt ir sugriebti. Vienok noras, stengimasis tą viską atlikti, gali palengvint tuos sunkumus. Aš tikiu, kad Lawrence'o lietuvių kooperacija nevienam praplėš akis, parodydama ant kokio laipsnio mes stovime ir ko mums labiausiai trūksta. Išmokins iš mūsų nevieną kaip apsieit su žmonėmis; išmokins mandagumo; atvers, parodys versmes pramonijos nežinių. Reikia sakyti, kad mes pradėdame tik vystytis iš tos nežinios ir tas atrodo mums brangu, vienok tas baugumas yra tikra gyvenimo kova už geresnį būvį ir mes ją turime atlaikyti. Lawrence'o lietuviai pasišventė tai sunkiai kovai ir jie pilnai tiki, jog įstengs atlaikyt kovos platformą. Jų pasišventimas, pagamins medegą naujiems lapams istorijoje, kuriuos beskaitydami būsimieji ainiai gerbs per amžius už jų tokius darbus.

Linksma yra, jog ir kituose miestuose lietuvių kuopimosi dvasia pradeda kilti, bet jei nesiranda apšviestų žmonių, su tam tikru pasišventimu, sunku bus kas nuveikti. Pirm, negu griebties prie tikro darbo, reikia mokintis, lavintis, laikyt susirinkimus, kalbėtis, tirt žmonių stovį. Kuomet bus viskas pri-

rengta, tuomet galima imties už pramonijos darbo. Be to visko, ką virš minėjau, sunku ką padaryti, tiesiok—negalima, nes žmonių sunkiai uždirbti centai, gali ūmu laiku ant niekų nueiti.

Pramonija mums, lietuviams, labai reikalinga. Pramoniskas darbas, daug sulaikytų mūsų jaunuomenę nuo ištautėjimo, kuris dabar labai bjaurina mūsų jaunus brolius ir seseris. Šimtai mūsų brolių ir seserų pražudė jau dvasią lietuviystės dėlto, kad tarpe mūsų pačių nieko gero neveikiama. Uždėdami kooperacijas, mes galėtume daugeliui mūsų gabių vyrų suteikt darbus, kurie nieko tarpe mūsų gero nematydami išvirsta į nesuprantamus žmones, ypač čia gimę vaikai visai nuo mūsų šalinasi, dėlto, kad tarpe mūsų dar nieko nėra. Statydami kooperatyviškas svetaines, mes galėtume jaunuomenę užbovyt ir sulaikyt nuo visokių zaidziaviečių įtaisytų per kapitalistus. Kapitalistų sutaisytose pasilinksminimo vietose, mūsų jaunimas netik pinigiskai labai išnaudojamas, bet teipgi tautiskai ir doriškai. Turėdami kooperatyviškas svetaines, jos tarnautų mums daugeliui dalykų, atneštų pinigiską naudą, sulaikytų mūsų jaunuomenę nuo ištautėjimo ir būtų vieta, kur mokslą platinti.

Z. Jank.

A. B. Strimaitis.

Cibulskis.

[Tąsa].

dėsi, pirmiau greta jo žengė į kairiąją pusę. Cibulskį baimės šiurpuliai nudiegė per kojų padus, nes jam atėjo mintin, jog randasi "Vilkinėje"*) , kur nevieną nakties laiku klaidino, nuo jomarko parvažiuojant. Visokios mislės atsimušė Cibulskio galvoj ir nabagas teip nusilpo, kad jau napajiegė nužengt nė vieną žingsnį. Vos pasijudino iš vietos, žiūrėdamas į "baidyklą", teip ir baidykla tarsi pamėgdžiuodama jį pradėjo judintis. Žengęs kelis žingsnius sustojo, idant atgauti kvapą, teip ir "baidykla" sustojo. Dabar Cibulskis jau buvo tikrai tos mislies apimtas, kad ta baidykla jį klaidina. Stovėjo kaip špizinis stabas nepasijudindamas iš vietos, teip buvo perimtas baimės ir mislijo, jog veltus būtų pasistengimas prieš patempioną**), ištrukt iš jo negalima. Šaltas prakaitas išmušė ant kaktos dėl baimės, kad net ir mislės sustengo lyg kisielius kūčioje. Kaip dabar save gelbēt iš šitos nelaimės? Bet štai staiga mislis atėjo į galvą, kad čia nėra nieko tokio baisaus, ar tik ne Mikas mane čia tyčia gązdina, juk kaip aš parpuoliau į grabę ir surikau "Uha! lebedi", tai suprato, kad aš pareinu nuo pabaigtuvių, tai susimislijo mane pagązdinti. Mat aš vis sakydavau, jog aš nieko nebijau, tai ištikrųjų dabar jis bando persitikrint iš mano drąsumo. Bet kaip aš antru kartu į tą grabę puoliau, jeigu čia ne baidykla?— teisinosi save prieš pirmutinės mislės nenuleisdamas nė ant valandėlės nuo akių

*) Vilkinė — kaimo ganyklos, kur daug kartų žmonės paklysdavo.

**) Patempionas — patžudis, kuris neva vaiščioja po mirčiai.

tą dunksančią šmėklą ir nors gana visaip bandė save pertikrinti, jog nereikia bijotis, drąsino save, vienok vidurinės mintys neprileido jį prie to drąsumo, kad paklaust kas per sutvėrimas ten prieš jį dunkso. Labiausiai tas jį baugino, kad jam stovėjus ant vietos gerą valandą, ta šmėkla irgi nesikrutino nė iš vietos. Pasilsėjęs gerą valandą nusprendė toliaus žengti, manydamas, tegul sau Mikas ten riogso, o aš eisiu sau. Bet kaip tik žengė kelis žingsnius, baidykla ir nesilieka nė ant pusės žingsnio, kartu žengia. Teip Cibulskis pasidrašinęs suriko: "Kas čia?"

Šmėkla, kurią matė prieš save, tyli. Gavęs lyg daugiau drąsos, vėl antru kartu pašaukė, bet vėl atsakymo nebuvo girdėti. Trečiu kartu suriko visa gerklė: "Kas čia, atsiliepk, nes šausiu!?" Mat jis nešėsi šruotais užtaisytą dviliaufį pištalietaį kišeniuje, bet negavo jokio atsakymo nors ir su kerštu grūmodamas šaukė.

Galiaus, jau pamislino, žūt-būt, išsitraukė pištalietaį iš kišenius, nusikabino nuo kaklo ražančių ir škaplierius, laikydamas pištalietaį dešinėje rankoje o "brostvas" kairėje, pasiryžo eit ant vjeno, turėdamas abiejose rankose po ginklą nuo piktos ir geros dvasios. Teip buvo užsidegęs kovoti iki paskutiniam lašui kraujo.

Pradėjo sau kalbėti:

— Kad aš dabar žinočiau, jog čia Andrių Mikas, tai ištikro paleisčiau šūvį nors pro kojas, lai dasizintų ar aš bijau.

Apimtas drąsos, atsikreipė tiesiog į dunksantį prieš save paveikslą ir žengė artyn, kvapą sulaikydamas. Bet vos žengė apie dvidešimtį žingsnių, ugi pamatė, kad pradeda gluosnio šakos rodytis iš tirštų miglų. Dabar suprato, kad nieko čia baisaus nėra ir atsiminė, kad tai tas gluosnis ką Vilkinėje yra vidurije ganyklos. Ir kaip priėjo gana arti, persitikrino, kad visa baimė buvo bereikalinga. Nusispjovęs kelis kartus, traukė namų link ir už penkių minutų jau buvo ant kiemo.

Šunes sulojo, bet suvuodę, jog buvo savo žmogus, pribėgę artyn, pradėjo limentis apie Antaną, per teip ilgą laiką besikankinusį baime. Cibulskis buvo jau išsipagiriojęs, bet ilgai negalėjo užmigti, nes visokios mislįs maišėsi galvoje apie nelemtą atsitikimą.

Antanas Cibulskis gulėjo arklių tvarte kartu su Šliuzu. Buvo jau apie ketvirta valanda ryto, kaip Antanas šlamštelėjo į lovą šale Šliuzo.

Šliuzas buvo jau gerai pramigęs ir prasipagiriojęs, tad atsikėlė, padarė arkliams akselio ir ruošėsi eit į kluoną akselio pjauti. Būdavo Cibulskis ir Šliuzas gaigystėmis pjauja akselį; supjaudavo po kapą pėdų ir tada eidavo pusryčių. Bet šį rytą prisiėjo tik vienam Šliuzui eit į kluoną, nes Cibulskis buvo vos parėjęs ir teip kietai miegojo, kad visai jau nėjo akselio pjauti.

Paties Jokūbo nebuvo namie, jis buvo išvažiuavęs į Suvalkus ir išvažiuodamas sakė, būk negrįžęs visą sanvaitę.

Šliuzas zinodamas, kad nėra gaspadoriaus namie,

pašėręs arklius ir vėl atgal į lovą atsigulė. Mat, jeigu bernas guli, tai kam jau man smaugtis, juk aš tik pusbernis. Kaip bus laikas galvijus šerti, tai pakelsiu Cibulskį, apsižiūrėję gyvulius ir papusryčiaug kaip griebsim, tai po tas dvi kapas galėsime dienos laiku viršaus supjauti. Šliuzas užmigo.

Saulė užtekėjo o bernas su pusberniu užsidarę arklių tvarte sau miega. Avys tvarte pradėjo nesavu balsu bliauti, galvijų tvarte irgi buvo neramu. Vištos, antys ir žasys teipgi rėksmą kėlė daržinėje. Tuom laiku Zakarauckas pradėjo belst į arklių tvarto duris, šaukdamas:

— Kelkitės! Ar jau visi išstipot?

Šliuzas pašokęs iš lovos pamatė, kad jau saulės šviesa atsimuša į sieną per mažą langelį. Greitai atkabino tvarto duris, o Zakarauckas žengdamas per slankstį į tvartą ir mesdamas žaliai-margą krešį su sutruškintais šmoteliais smuikos, piktai suniurnėjo:

— Mislįjau, kad visi negyvi. Žiūrėkit kas čia?

— Nugį kas dabar ten? — Šliuzas nusistebėdamas paklausė ir dasiprotėjęs, pridėjo:

— Tai vakar Cibulskis girtas grįždamas nuo linamynio pabaigtuvių iš Galinių, turėjo gerai užgult ant to veršio ir paliko Vilkinėje.

— Antanai! Na, ar nekelsi? — sakė Zakarauckas — tai, gyvuliai jau vuodegas nusiēs, o dar jųs gulte.

Pašoko Cibulskis ant kojų ir lyg iš išgąščio greitai apsirengęs, nusiskubino į kluoną karvėms kratinio sukratyti. Suplekavęs dėjo į rezgines karvėms pirmiausiai. Zakarauckas pasitiesęs vadeles, plekavo avižinius šiaudus jaučiams. Šliuzas užsilipo ant tvarto avims šieno numesti, o piemenukas atidaręs daržinės duris, paleido žasis, antis ir vištas. Už pusės valandos viskas aptyko, nes visi gaivalai buvo užimti pusryčiais. Zakarauckas nuėjo į kamarą pas savo moterį, kuri buvo jau sušildžiusi vakarykščių sausienę. Visa Zakarauckų šeimyna apsėdusi seną skrynę, kuri stovėjo gale lovos, valgė pusryčius. Cibulskis su Šliuzu atėję į stubą, jau rado bebaigiant valgyti. Gaspadinė pasišaipydama paklausė:

— Kur judu buvote, kad pasivėlinot ant pusryčių?

— Gaspadinėle, matot, pabaigtuvės Galiniuose buvo, tai biskutį užtrukome vakar vakare — pasakojau Cibulskis. — Žinai kaip svetingas tas Galinis! Net cielą gorčių spiruto turėjome.

— Tai ir ne dyvai, tik gaila gyvulių, kad teip ilgai negavo ēsti. Mat gaspadorius išvažiavo vakar rytą, o jųs išėjote į linamynį, tai piemenukas pietų vakar pašėrė, o vakare pradėjo labai snigti, tai niekas jiems nieko nedavė.

Šliuzas atsiliepė:

— Tai dėlto jie teip nesvietišškai baubė šį rytą!

— Teip, bet, kad Zakarauckas nebūtų išvertęs iš lovos, tai dar ir dabar tysotum.

— O! Atleiskite gaspadinėle, daugiau šiuosmet pabaigtuvių nebus ir daugiau tas jau neatsitiks.

(Toliaus bus).

Redakatoriaus atsakymai.

Kelmeliui. Didesnė dalis tos pačios istorijos iš jų miestelio buvo rašyta pirmiau ir tai po kelis kartus; apie prakalbas-gi, neužtenka jas nupeikt neparodžius jų blogumą. Patartina, kitu kartu rašant apie prakalbas ar kitką panašaus, aprašyt tik taip kaip dalykas nutiko, nededant jokių savo "recenzijų", nes jos ir geriausias korespondencijas niekais pakeičia.

P. Antanaičiui. Iki šiol ir mums nėra tikrai žinoma, bet galbūt neužilgo pasirodys seimo protokolas, tada dalykas paaiškės.

J. Žolynui. Aukos su pakvitavojimu pasiūstų aukų priėmimo komitetui, jis apgarsins.

J. Klonavičiui. Labai malonu girdint tokią rektą naujieną, bet tai mažmožis. Netilps.

Susirinkimai SLA. kuopų:

New Britain, Conn. 31 kp. SLA. bus laikomas susirinkimas 10 d. Liepos, vakare 7:30 J. Skritulsko salėj. Meldžiam visus narius pributi, teipgi meldžiam atsivesti norinčius prisirašyti prie SLA.

Sekr. V. Vinikaitis.

Mt. Carmel, Pa. 52 kp. SLA. turės savo bertaininį susirinkimą 10 d. Liepos 1910 m., A. Sviderskio svetainėje, 2:30 val. po pietų. Todėl meldžiu visų narių susirinkti, teipgi ir naujų užkvičiame prisirašyti.

Sekr. Ant. Bagdonas.

Newark, N.J. 27 kp. SLA. susirinkimą laikys 10 d. Liepos (July), 3 val. po pietų. M. Kairukščio salėj, 153 Ferry st. Meldžiu visua narius pributi ir neužmiršti atsivesti naujų prisirašyti.

Rašt. J. Dobinis.

Chicago, Ill. 36-tos kuopos SLA. bertaininis susirinkimas atsi- bus 10 d. Liepos, 1-mą val., Juozo Ridiko svetainėje po num. 3251 Illinois Court. Visi nariai 36 kp. ir norinti prisirašyti prie LLA. kviečiami pributi ir užsimokėti prigulinčias mokesčius.

36-tos kp. Valdyba.

Chicago, Ill. SLA. 226 kuopa ir Ch. Liet. Dr. Sav. Paš. tu- res bertaininį susirinkimą Petnyčioj, 8 d. Liepos, 7:30 vakare. Š. M.-A. B. svetainėje- 1611 Wabansia ave. Draugai, malonėkite atsilankyt ant susirinkimo, nes yra daug svarbių reikalų apsvastyti; nepamirškite užsimokėti ir prigulinčias mokesčius; teipgi malonėsite permaintyti antrašus, kurie yra gana reikalingi C.L. D. S. P. valdy- bai. Teipgi malonėkite perstatyt draugus norinčius prisirašyti.

J. Degutis, sekr.

Puritan, Pa. SLA. 163 kuopa laikys bertaininį susirinkimą 10 d. Liepos 1910 m. Prasidės 1 val. po pietų, Prano Arbatausko svetainėje. Kviečiami visi draugai susirinkti ir naujų atsivesti.

P. Lukoševičius.

Detroit, Mich. SLA. 21 kuopos bus bertaininis susirinkimas Nedėlioj, 10 d. Liepos (July), 2:30 val. po pietų, paprastoj vietoj Draugai ir draugės, malonėkite visi pributi į šį susirinkimą užsi- mokėti bertaininę mokesčių ir turime labai svarbių reikalų, kurie tik- rai turi būt atlikti.

V. Šarkauskas, sek.

Union City, Conn. 20 kuop. SLA. bus susirinkimas 10 d. Lie- pos 1910, šv. Jurgio svetainėje- Linden Parke. Prasidės 2 val. po pietų. Kviečiami visi nariai pributi ir užsimokėti bertaininę teip- gi ir atsivesti naujų narių.

Sekr. M. Žemantauskas.

Elizabeth, N. J. 3-čios kuopos SLA. atsibus susirinkimas 15 d. Liepos, svetainėje P. Jenčaitienės po No. 109 Pine st., 7:30 val. vakare. Kviečiame visus narius atsilankyti ir užsimokėti bertaini- nę mokesčių, nes daugiau jau neisime po stubas pinigus kolektuoti.

Sekr. V. Blazis.

Plymouth, Pa. 6 kuopos SLA. pusmetinis susirinkimas bus 10 Liepos '10 m., 1:30 val. po pietų, svetainėje A. Stravinsko. Kvie- čiama kuoskaitlingiausiai susirinkti ir naujus narius atsivesti prira- šymui.

Rašt. M. Zaletskas.

Seltzer City, Pa. 132 kp. SLA. laikys pusmetinį susirinkimą 17 d. Liepos, 2 val. po pietų, salėj Jos. Čapas. Meldžiam susirinkt visų draugų ir užsimokėti bertaininę duoklę ir drauge atsivesti nau- jų prisirašyti.

Sekr. J. Rumbavičius.

Visų Chicagos SLA. kuopų atstovų susirinkimas.

Visų kuopų SLA. Chicagoje gyvuojančių, atstovai kviečiami šiuomi atsilankyti į susirinkimą Subatoje 9 d. Liepos, J. Ridiko sve- tainėje po No. 3251 Illinois Ct., 8-tą val. vakare. Ypatingai iš 36, 74, 109, 122, 129, 139, 183 ir 226 kuopų dėl galutinio suvedimo skaitlinių bei apsvarstymo ką darysime su deficitu kokis pasidarė laike rengimo XXV seimo apvaikščiojimo.

Rengėjų XXV seimo pirm. M. J. Damijonaitis.

Pajieškau.

Aš Marijona Jonienė pajieškau savo vyro Jono Joniaus, kuris prasišalino nuo manęs 20d. Birželio, 6 valandą išryto nieko nepra- nešdamas man. Paeina iš Vilniaus gub., Trakų ujezdo, mies'elio ir parapijos Daugų, 23 metų senumo, vidutiniško ūgio, geltonų plaukų, rauplėtas, be usų, menkos išžiuros, biskį pasidavęs į kuprą Žinanti apie jį meldžiu man pranešti arba jis pats tegul atsišaukia, už ką busiu labai dėkinga. Praneškite šiuo adresu:

Marijona Jonienė, 124 Gold St., So. Boston, Mass. (28)

Pajieškau savo brolio Kazimiero Skrebuno, paeina iš Kauno redybos, Ukmergės apskričio, Kavarsko parap., Ekunų sodžiaus Trijs metai kaip Amerikoj, pirma gyveno McKees Rocks, potam Chicagoj, dabar nežinau kur. Jeigu kas žinote, meldžiu duoti zi- nią, nes turiu labai svarbų reikalą. Meldžiu pranešti šiuo adresu:

Antanas Skrebunas, Box 236, Raymond, Wash. (27)

12 d. Birželio šių metų pabėgo Flarijonas Radaviče, Šiaulių pavieto, Pakapes parapijos, Minaicių okolicos, pušantro mėnesio kaip iš Lietuvos, apgrobė mane ir mano gyventojus, todėl priver- stas esmu jį ieškoti per laikraščius. Vaikinas jaunas 21 m., raudono veido, augšto ūgio, kalba lietuviškai, bet geriaus lenkiškai ir nela- bai gerai ištaria l.tarą r. Kur ir pas ką apsigyveno, meldžiu but atsargiais. Jeigu atsituktų jį patėmyti meldžiu duoti zinią, už ką busiu labai dėkingas.

W. Briedis, 3123 Emerald Ave., Chicago, Ill. PS. Pavardę, žinoma, bus permainingas. (28)

Patarėjas Advokatiškas.

Advokatas **Elias Rosenthal** parašė knygą lenkiškoje kalboje užvardindamas: **Patarėjas Advokatiškas**. Iš šitos knygos kož- nas gali žinoti ir ko prisilaikyti kriminališkose bei civiliškose pro- vose, ir apie visas tiesas provų. Ši knyga teipgi suteikia informa- cijas ir apie migracijos tiesas ir provas: kriminališkias tiesas, ci- viliškias tiesas, Real Estate tiesas, Inšurince tiesas, nelaimių (sužeidi- mų) tiesas, pileitiškias tiesas ir tt. Kožnas lietuvis, kuris gali skaityti lenkiškai, gali užsisakyti šią knygę. Patarėjas advokatiš- kas, prisiųsdamas 10c. stampoms dėl Elias Rosenthal 302 Broad- way, New York, City. P. Rosenthal tikisi umu laiku tokią pat knygą išleisti ir lietuvių kalboje, bet kadangi daugel lietuvių yra kurie supranta lenkiškai, tad turėtų nepraleisti progos ir tuoj už- sisakyti.

G. D. Nowland M. D.

akių specialistas

Visokios akių ligos gydamos kuogeriausiai ir atsakančiai.

Teipgi pritaiko stiklus (akinius) pagal akis.

HOTELYJ PELHAM

kampas Boylston ir Tremont St., Boston, Mass.

KATALIOGS DYKAI!

Visims kas prisius savo adresa ir už 2c marke tas aptures Naudingą Katalogą dykai, tamę katalogę yra aprašyta daug visokių daiktų, kurie yra jums visiem reikalingi. Nelauk rytojaus, ale rašyk zaras pas mus, o dažinosi kan mes turime ant pardavimo. Reikalaujem Gerų Agentų ir duodam gera uždarbi. Adresuokite,
Faust Novelty House
 Room 603 Omaha Bldg. Chicago, Ill

LIETUVIŠKA APARATŲ DIRBTUVE.

Guodotinioms tautiškomis ir bažnytinėms draugystėms išdirba: Karunas, Amerikoniškas vellavas, Szarpas, Juostas, ženklellus, kepures ir marszkinlus paredus, telpgi visus bažnytinlus aprėdalu. Norėdamos guodotinos Draugystės arba guodotini kunigai, jog Jūsų darbas butų gerai atliktas, paveskite jį tikrai lietuvei.

T. Andruszewicz & Co.
 1421 Division St - - - Chicago, Ill.
 netoli Milwaukee ave.

Atida ne ukėsams Suv. Valst.

1 Dėlko ateiviams reikalingos ukėsiškos popieros. 2 Ką reikia daryt norint pastot Suv. Valstij ukėsu. Kur ir kada galima paduot prašymą. 4 Ką turi žinoti pakol gausi ukėsiškos popieros, 5 Klausimai su atsakymais lietuviškai ir angliškai ir daugelis kitų naudingų patarimų. Knygelė kožnam lietuviui yra reikalinga ir ją galima gauti pas J. Bendrick. Kaina 25 centai. Pinigus ir laiškus siųskite šiuo antrašu:

Joseph Bendrick,

% Clerk of Court, POTTSVILLE, PA.

JAU LAIKAS VISIEMS UŽSIRAŠYTI "DAGIS"

ILIUSTRUOTAS, LITERATūros, KRITIKOS, SATYROS IR JUOKŲ MĖNESINIS LAIKRAŠTIS.

Eina iš Chicagos, antri metai, 20 pusl. 7x10 formate knygos, su viršialais. Prenumerata metams \$1.00, pavienis num. 10c. "Dagyje" telpa įvairūs lietuvių piešti paveikslėliai iš mūsų politiškojo lauko ir visoki linksmus pasiskaitymai. "Dagis" turi rastis kiekvieno lietuviu name, tai gyduolė nuo visokių "izmų" ir kitų ligų.

Siunčiant pinigus už prenumeratą arba raštus, visados reikia adresuoti šiteip:

"DAGIS" Publ. Co.,
 812 - 33rd St., Chicago, Illinois.

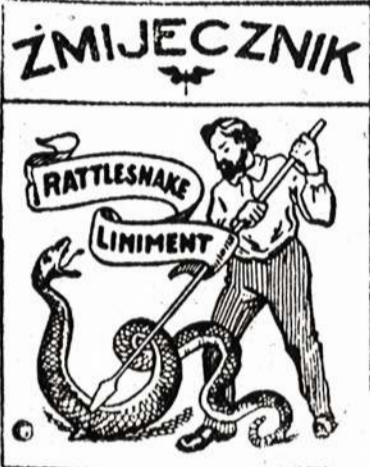
PIRMUTINIS LIETUVIŠKAS SALIUNAS

Užlaiko šaltą alų, gardžią arieklą, kvepančius turkiškus cigarus, ir inportuotus gėrymus. Čia atsilankę lietuviu ras mandagius patarnavimus ir gaus rodą dykai. Atsilankykite pas:
Cezara Vaszkeliavicziu,
 124 Millbury St., Worcester, Mass.

Lietuviai! rašykitėsi prie Sus. Liet. A., dauginkit sąnarių ir kuopų skaitlių!...

ALBERT G. GROBLEWSKI
 Savininkas ir Fabrikantas Geriausių "LENKISZKU - LIETUVISZKU VAISTU."

Geriausia Gyduolė nuo Strėnų skaudėjimo Degimo krutinėje Galvos skaudėjimo Kateros Užsišaldyme Neuralgijos nuo Gerklės skaudėjimo

Mešlungio Skausmo krutinėje nuo Patrukimo Azma arba Dusulio Štyvumo sprando Skaudėjimo: Šonuose Rankų ir Kojų.

Ypatingos Gyduolės.

Jeigu sergate užsisenėjusioms ligoms nuo kurių negali pagelbėt nė daktarai nė ligonbučiai, arba paslaptinioms ligoms, aprašykite man savo nesveikumą gerai ir aiškiai (be užslėpimo) nes čion eina ne tik apie tavo sveikatą, bet labai tankiai ir apie tavo gyvastį. (Atsimink, jog kiekvienas garbingas daktaras užlaiko paslaptį kaip ant išpažinties). Užtai nesigėdyk ir nebijok, rašyk teisybę o mielai suteiksiu rodą ir prisiųsiu geras gyduoles pagal tavo ligą su nurodymu kaip reikia jas vartot, už prekę labai mažą. Reikia rašyt laiškus stačiai pas mane pridėdant visados 2 c. markę ant atsakymo, nes kitaip negausit atsakymo. Teipgi mes reikalaujame gerų agentų kiekviename dideliame mieste ir jų aplinkėse. Agentai nuo Lietuviškai-Lenkiškų gyduolių gali uždirbti nuo 50 dol. iki 150 dol. ant mėnesio. Uždarbį duodame kuogeriausia. Taigi rašykite reikalaudami agenturos. Kiekvienas lietuviškas štornikas teipgi privalo užlaikyti visada mūsų puikias Lietuviškas gyduoles savo štoruose ant pardavimo, kad mūsų tautiečiai reikalaudami galėtų pas kiekvieną nusipirkti ir nereikalautų išduoti pinigus dovanai kokiems nors apgavikams tose aplinkėse. Štornykai, rašykite pareikalaudami gyduolių, nes geras uždarbys ir parduokite mūsų tyras Lietuviškas gyduoles, kurias mes gvarantuojame. Rašykite po antrašu:

ALBERTAS G. GRABLIAUCKAS
 Cor. Elm & Main Str., Plymouth, Pa.

SKAITYK O ZINOSI VISKA.

Jagu neturi mano katalogą rašyk šendien o apturėsi gerusių armonikų, skripkų, klarnetų, trūbų, koncertinų ir daugybę kitokių muzikališkų instrumentų. Cisto aukso 14 K. Šliūbinių žiedų, dzięgorių, lenciugų, spilkų, kolcikų, kompasų aukšinių ir paaukuotų, gerų britvų, visokio skiriaus drukavojimo masyuklių, albumų portretam, revolverių, šaudyklių, guminiu literių, adresam pečečių, istorišku ir maldaknygų koku tik randasi lietuviškai kalbol, gražių popierų del rašimo gromatų su puikeusiais apskaitymais ir dainoms su drukuotais oplink konvertais tuzinas už 25c 5 tuzinai už \$1.00, 1000 už \$6.00. Lietuviška biblija arba šventas raštas seno ir naujo testamento lietuviškom literom puslap. 1127 dručei abdarita, prekę su prisiuntimu \$3.00. Elektrikinis žiedas no reumatizmo, sudrūtinimo

kyno, atgaivinimo kraujo, sutaisimo nervu ir daugybę kitokių ligų. Tukstančiai žmonių dėkavoja už išgydymą, 14 K. paaukuotas ant 20 metų prekę \$3.00, prasto \$1.00. Prisiųskite savo tikrą adresą ir už 5c. markę o apturėsi šio mėto katalogą dykai su 450 paveikslais ir 1000 naudingų daiktų. Štornikam, agentam ir pedlioriam parduodu visokius tavorus labai pigiai. Reikalaudami viska pas tikra lietuvi gausite, teisingus tavorus.

Adresuokite: **K. WILKEWICH, 112 Grand St. Brooklyn, N. Y**